# MÜMİNLERİN ASIL YURDU: CENNET

**Rabbiniz'den olan magfiret ve eni göklerle**
**yer kadar olan cennete (kavuşmak için)**
**yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır.**
**(Al-i İmran Sures, 133)**

**HARUN YAHYA**

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı: Mayıs, 1997**
**İkinci Baskı: Aralık, 2000**
**Üçüncü Baskı: Haziran, 2002**
**Dördüncü Baskı: Ekim, 2004**
**Beşinci Baskı: Ocak 2005**
**Altıncı Baskı: Aralık 2005**
**Yedinci Baskı: Temmuz 2006**
**Sekizinci Baskı: Temmuz 2007**
**Dokuzuncu Baskı: Ekim 2008**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

# İÇİNDEKİLER

# OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır. Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve

felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çokgeç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# YARATILIŞ GERÇEĞİ

Bize sadece ideal bir sıcaklıkla ışık ileten Güneş, aslında kıpkırmızı gaz bulutlarından oluşan derin bir kuyu gibidir. Kaynayan yüzeyinden milyonlarca kilometre öteye fışkıran dev alev girdaplarından ve dipten yüzeye doğru yükselen dev hortumlardan oluşur. Bunlar canlılar için öldürücüdür. Ancak Güneş'in bütün öldürücü ışınları, bize ulaşmadan önce atmosfer ve Dünya'nın manyetik alanı tarafından süzülür.

www.evreninyaratilisi.com

Ördeklerin iyi yüzmelerinin nedenlerinden biri ayak parmaklarının arasındaki ağlardır. Bir ayaklarını geriye ittiklerinde bu ağlar onlara daha fazla itme kuvveti verebilmek için genişler. Bu önemli özellik, ördek yavrularında doğdukları ilk andan itibaren vardır. Ördek yavrularını yaşamaları için gerekli olan bütün özelliklerle birlikte yaratan herşeyi bilen Yüce Allah'tır.

www.canlilarinevrimi.com

Kedi yavruları, doğduklarında kör ve son derece savunmasızlardır. Yaklaşık 100 gr ağırlığındaki bu minik yavrulara bakabilmek için anne kedi çok az uyur. Sürekli, yavrularının sıcak kalmaları ve acıktıklarında her an süt içebilmeleri için karnına yakın bölgelerde durmalarını sağlamaya çalışır. Yavrular da ilk hafta gözleri kapalı olmasına rağmen, süt içecekleri yeri bulmakta hiç zorluk çekmezler.

www.hayvanlaralemi.net

Su kaplumbağaları, yumurtalarını bırakmak için sahile çıktıklarında, tuzlu gözyaşı dökerler. Bunun sebebi ise şudur: Kaplumbağalar denizde yüzerlerken tuzlu su içtikleri için vücutlarındaki fazla tuzdan kurtulmaları gerekmektedir. Gözlerinin kenarındaki bezleri kullanarak vücutlarındaki fazla tuzu atmış olurlar.

www.denizlerdesanat.com

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük
taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)

www.yaratilis.com

Kara topraktan çıkan farklı koku, görünüş ve lezzetli meyveler Allah'ın rahmetinin tecellilerindendir. Tüm meyveler ortaya çıktıkları ilk andan itibaren bir koku eksperi gibi hiç bozulma olmadan kendi muhteşem kokularını ve lezzetlerini muhafaza ederler. İnsanlar koku üretimi yaparken sürekli kontrol yaparlar, meyvelerdeki kokunun tutturulması içinse herhangi bir kontrole ihtiyaç yoktur. İstisnasız dünyanın her yerinde kavunlar, karpuzlar, portakallar, limonlar, ananaslar, hindistan cevizleri hep kendilerine has kokulara sahiptirler.

Görme gerçekleşirken bir saniyede meydana gelen işlem sayısı, şu an mevcut hiçbir bilgisayarın yapamayacağı kadar yüksektir. Bu kadar hızlı olmasının yanısıra görmenin en şaşırtıcı ve mucizevi yanı ağ tabakaya düşen ters görüntünün beynin optik merkezinde düzeltilmesi ve bizim bu sayede herşeyi düzgün ve yerli yerinde görmemizdir.

www.insanmucizesi.com

Gelişmekte olan bir civcivin gereksinim duyduğu besin ve su, yumurtada mevcuttur. Yumurtanın sarısı, protein, yağ, vitamin ve mineraller içerirken, akı da bir su deposu işlevini görür. Ayrıca civcivin oksijen alıp, karbondioksitini dışarı atmaya ve mekanik darbelere karşı koruyacak bir sisteme gereksinimi vardır. Gökten yere her işi kontrolü altında tutan Allah, gereken herşeyi eksiksiz olarak yumurtada yaratmıştır.

Bazı hayvanlar günlük ihtiyaçlarını karşılarken ellerini çok iyi kullanırlar. Örneğin bir rakunun elleri çok fonksiyonludur ve çok iyi bir dokunma duyusuna sahiptir. Rakunlar hem suyun içindeyken, hem de dışarıda iken yiyecek bulmak istediklerinde ellerini kullanırlar. Ayrıca sonbaharda bol yağ depolayan rakunlar, kış uykusuna yatmamalarına rağmen kışın çoğunu inlerinde dinlenerek geçirirler.

www.hayatinkokeni.com

En alttaki resimde 23 - 5 milyon yıllık sırtlan kafası fosili görülüyor. Sırtlanların hep sırtlan olarak var olduğunun delillerinden biri olan bu fosil, evrim teorisini yalanlamaktadır. Bugüne kadar dünyanın dört bir yanında milyonlarca fosil elde edilmiştir. Ve bu fosillerin tamamı evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

www.evrimaldatmacasi.com

Günümüz sırtlanlarına bir örnek

Dönem: Senozoik zaman, Miyosen dönemi
Yaş: 23 - 5 milyon yıl
Bölge: Çin

Zelkova serrata türüne dahil olan ağaçlar, günümüzde Japonya, Kore, Çin ve Tayvan'da rastlanan bir türdür. Bu türün özellikle Japonya'da yetişenlerine keaki adı verilmektedir. Tüm bitkiler gibi keakiler de var oldukları ilk günden beri hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Fosil kayıtları bu bilgiyi desteklemektedir. Resimde görülen keaki yaprağı fosili 45 milyon yıllıktır ve günümüzdeki keaki yapraklarıyla tıpatıp aynıdır.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 45 milyon yıl
Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Altta zelkova serrata türüne ait bir yaprağın canlı örneği görülüyor.

Bitkilerin kökeni konusunda evrim teorisinin çaresizliği çoğu zaman evrimciler tarafından da itiraf edilmektedir. Örneğin Cambridge Üniversitesi, Botanik bölümü profesörlerinden Edred Corner, fosillerin bitkilerin sözde evrimini değil, Yaratılış gerçeğini desteklediğini ifade etmektedir. (Dr. Edred Corner, Sürekli Botanik Düşüncede Evrim, Chicago: Quadrangle Books,1961, s.9)

www.evrimcilerinitiraflari.com

Üstte günümüz palmiye yaprağı

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 300 milyon yıl
Bölge: Washington, ABD

Günümüzde yaşayan yosun böceklerinin sahip olduğu özelliklerin hepsine 50 milyon yıl önce yaşamış olanlar da sahiptirler. Bu da, canlıların sürekli bir değişim içinde oldukları, aşama aşama gelişerek başka türlere dönüştükleri iddiasında olan evrimin gerçek dışı olduğunu ispatlamaktadır.

www.Allahvar.com

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Polonya

Solda hiç bir değişikliğe uğramayan günümüz yosun böceği görülüyor.

Darwinizm'in karşısında çaresiz kaldığı en önemli bulgulardan biri de fosil kayıtlarıdır. Bugüne kadar yaklaşık 100 milyon fosil bulunmuş, bunların

tamamının, nesli tükenmiş veya bugün de yaşamakta olan canlılara ait olduğu anlaşılmıştır. Yeryüzünde hiçbir zaman evrim söz konusu olmadığı için ara canlılar da var olmamıştır.

www.hayatinkokeni.com

Günümüz kanatlı kraliçe karıncası

Günümüzdeki uzun bacaklı sinek

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 45 milyon yıl
Bölge: Rusya

Bilinen en eski istiridye fosilleri Ordovisyen dönemine (490 - 443 milyon yıl) aittir. Aradan geçen yaklaşık yarım milyar yıla rağmen istiridyelerin yapısında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bundan 490 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, 150 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, günümüzde yaşayanlar da birbirlerinin tıpatıp aynısıdır.

www.yaratilismuzesi.com

Yanda günümüz istiridyeleri görülüyor.

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi
Yaş: 150 milyon yıl
Bölge: Şili

Paleontoloji bilimi, canlıların evrim geçirmediklerini, hepsini Allah'ın yarattığını ispatlayan sayısız delil ortaya koymuştur. Bu delillerden biri de resimde görülen 100 milyon yıllık keman vatozu fosilidir. Tropik ve subtropik sularda yaşayan keman vatozlarının 100 milyon yıldır değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini gösteren bu fosil karşısında Darwinistlerin yapabilecekleri bilimsel bir açıklama yoktur.

www.baltikamberleri.com

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 100 milyon yıl
Bölge: Lübnan

Resimdeki eğrelti otu sporu fosili yaklaşık 308 milyon yaşındadır ve evrime meydan okumaktadır. Eğer evrimcilerin canlıların sürekli değişerek geliştikleri iddiaları doğru olsaydı, aradan geçen bunca zaman içinde eğrelti otlarının dev ağaçlara dönüşmesi, spor hücrelerinin değişerek bambaşka yapılar kazanması gerekirdi. Ancak 300 milyon yıla rağmen böyle bir değişim yaşanmamıştır.

www.darwinistneleridusunmez.com

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 308 - 294 milyon yıl
Bölge: Polonya

En altta milyonlarca yıldır değişmeyen günümüz eğrelti otu görülüyor.

Yakı böceği larvaları yaşayabilecekleri bir yuva bulmak için çok ilginç bir yöntem kullanır. Larvalar, bir ot parçası ya da ince bir dala, ortalama 460 bireylik koloniler halinde topluca tutunurlar. Ancak bu öyle sıradan bir öbek değildir; söz konusu öbek yakından bakıldığında bir kraliçe arıyı andırır. Erkek arılar, öbeğin üzerine konduklarında tüm larvalar toplu olarak erkek arının karnına yapışırlar. Erkek arı, bir dişi bulup çiftleştiğinde de larvaların sorunu çözülmüş olur.

Altta solda hiçbir değişikliğe uğramayan yakı böceği larvasının canlı örneği görülüyor.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 45 milyon yıl
Bölge: Rusya

Bu balıkların kılıç gibi uzayan üst çenelerinin iki yanında keskin çıkıntılar vardır. Bu yapıları nedeniyle "testereli" vatoz ismini almışlardır. Testereli vatozların fosil kayıtlarında görülen tüm örnekleri, birbirlerinin ve günümüzde yaşayanların aynısıdır. Yüz milyon yılı aşkın süredir devam eden bu aynılık, Darwinistlerin iddialarını geçersiz kılmakta, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Altta hiç değişmeyen günümüz "testereli vatozlarından bir örnek.

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 146 - 65 milyon yıl
Bölge: Lübnan

Resimde görülen kuş fosili, ünlü Messel Oluşumu'nda bulunduğu için bu isimle anılmaktadır. Kara canlılarından tamamen farklı bir yapıya sahip olan

kuşların hiçbir vücut mekanizması kademeli evrim modeliyle açıklanabilir durumda değildir. Herşeyden önce kuşu kuş yapan en önemli özellik olan kanatlar evrim teorisi için çok büyük bir çıkmazdır.

www.yaratilis.com

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Almanya

"Karadaki bitkilerin en dominant grubu olan angiospermlerin evrimsel kökeni, bilim adamlarını 19. yüzyılın ortalarından beri şaşırtmaktadır... Bu soruna tatminkar bir cevap bulunamayışı devam etmektedir ve sonunda çoğu biyolog bu sorunun fosil kayıtlarıyla çözülmesinin imkansız olduğu sonucuna varmıştır." (N. F. Hughes, Paleobiology of Angiosperm Origins: Problems of Mesozoic Seed-Plant Evolution, Cambridge: Cambridge University Press, 1976, s. 1-2)

Eğrelti otu fosili

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi
Yaş: 320 milyon yıl
Bölge: İngiltere

# Giriş

Hayatta en fazla neyi istersiniz? Güzel bir ev, gösterişli elbiseler, zenginlik, bolluk, ihtişam... Peki size, dilediğiniz herşeyin anında ve sonsuza kadar sağlanacağı bir mekanın varlığı haber verilse, bunu nasıl karşılardınız? Elbette, büyük bir heyecana kapılır ve hemen bu kusursuz mekanı görmek isterdiniz. Böyle bir mekanda yaşamaya kuşkusuz hiçbir insanın, hiçbir şekilde itirazı olmazdı.

Şimdi bir düşünün. Şimdiye kadar size, güzelliklerin ayaklarınızın altına serileceği, sayısız nimet ve bollukla karşılaşacağınız bir mekanın varlığından hiç bahsedilmedi mi? Kuşkusuz ki bahsedildi. Aslında size ve sizin gibi tüm insanlara tüm istediklerini hazır bulacakları bir yaşamın, "cennet yaşamının" varlığı mutlaka haber verilmiştir. Yeryüzündeki her insan, ölümünden sonra ahiret yaşamında sonsuz bir cennetin var olduğu bilgisine sahiptir. Cennete girmeye layık görülen her insan, nefsinin istediği herşeyi hazır bulacağı, mükafat ve nimetlerle karşılanacağı, sonsuza kadar güzellikle muhatap olacağı eşsiz bir mekanda yaşayacaktır. Dünyada yaşadığı sınırlı süre ise, bu güzelliklere

kavuşabilmesi için kendisine verilmiş bir fırsattır. Allah, dünya hayatındaki imtihanın gereklerini yerine getiren salih kullarına, bu güzel yurdu vaat etmiştir.

O halde insanları, cennet müjdesiyle sevince kapılmaktan alıkoyan, cennete özlem duymalarını ve ona kavuşmak için çaba harcamalarını engelleyen sebep ne olabilir? İnsanlar, acaba neden kendilerine karşılıksız nimetler ve güzellikler verileceğini bile bile, cennet için bir hazırlık yapmazlar? Kuşkusuz bunun en önemli nedeni, insanların bir kısmının cennetin varlığına kesin olarak inanmamaları, bir kısmının da bundan büyük bir şüphe içinde olmalarıdır. İnsanların inançsız veya şüpheci olmalarının kuşkusuz çeşitli sebepleri olabilir. Ancak burada asıl üzerinde durulması gereken, bu şüphenin kimi zaman bilgi eksikliğinden kaynaklanmasıdır.

Bu bilgi eksikliğinin giderilmesi için başvurulacak yegane kaynak ise Kuran'dır.

Allah, Kuran'da insanlara eşsiz ve sınırsız güzellikleri ile muhteşem bir cennet yaşamı tarif etmiştir. Bu güzelliklerin sınırını bilmeyen, tarif edilen detayların farkında olmayan bir kimsenin, cenneti ve oradaki yaşamı gözünde canlandırması zor olabilir.

Elinizdeki kitap ile amaçlanan, Allah'ın insanlara sunmuş olduğu ve büyük bir nimet olarak Kitabında anlattığı cenneti, insanlara tanıtmak, sahip olduğu güzelliklerden herkesi haberdar etmektir. Cennetin, ahirette insanlar için hazırlanmış iki yaşamdan bir tanesi olduğunu bildirmek ve orada insana, şu anki düşünce sınırlarını aşacak derece güzel olan herşeyin verileceğini belirtmektir. Cennetin, cahilce inanışların aksine, tüm nimetlerin kusursuzca var edildiği bir mekan olduğunu haber vermek ve insanlara orada "nefislerinin istediği", "arzu ettikleri" herşeyin sunulacağını göstermektir. Cennette, tüm eksikliklerden, acizliklerden uzak olacaklarını, sıkıntı ve hüznü tadmayacaklarını, asla pişmanlık duymayacaklarını bildirmektir. Cennette, şu ana kadar görülmüş, bilinmiş her türlü güzelliğin ve nimetin çok daha üstününün var olduğunu, ayrıca Allah'tan bir ikram olarak henüz tanınmamış, görülmemiş nimetlerin de orada hazır bulundurulduğunu ve bunların yalnızca Allah'ın kendilerinden hoşnut olduğu insanlara sunulmakta olduğunu haber vermektir.

Elinizdeki kitapta cennetle ilgili tüm bilgiler Kuran ayetlerinden yola çıkılarak tarif edilmektedir. Dolayısıyla sizler de bu bilgileri okuyup, cennet mekanını gözünüzde canlandırmaya çalışırken, anlatılanların tümünün gerçek olduğunu unutmamalısınız. Bütün bu bilgiler doğrultusunda sizleri bekleyen asıl yurdun kusursuzluğunu düşünmeli ve oraya layık olabilmek için çaba içinde olmalısınız. Allah'ın tüm bunları sizlere karşılıksız olarak vereceğini ve tüm bu nimetlere sonsuza kadar sahip olabileceğinizi unutmamalısınız. Tüm bunların yanında, eğer sonsuz güzelliği tercih etmezseniz, tek seçeneğinizin sonsuz azap dolu cehennem olacağını ve cennettekilerin refah dolu yaşamlarını izlerken orada sonsuza kadar sıkıntı, hüzün, azap ve pişmanlık yaşanacağını mutlaka düşünmelisiniz.

# Nimet ve Sefahat

Kitabın ilerleyen bölümlerinde Kuran'da tarif edilen cenneti inceleyecek, ayetlerde yapılan tasvirlerden yola çıkarak, bu muhteşem mekanı kavrayabildiğimiz kadarıyla gözümüzde canlandırmaya çalışacağız. Ancak bundan önce değinilmesi gereken bazı önemli noktalar var. Cennet konusundaki bazı yanlış inanışlar ve izlenimler birçok insanın aklında ya da bilinçaltında bu konuya doğru bakmalarını önleyen engeller oluşturmuş durumda. Bu engeller nedeniyle, asıl anlamlarından saptırılmış bazı temel İslami kavramları Kuran'a göre yeniden tarif etmek gerekiyor.

Burada bu amaçla yapılması gereken ilk iş, nimet ve sefahat kavramlarını birbirinden ayırt etmektir.

İlerleyen sayfalarda, Kuran'da tarif edilen cennetin son derece "lüks" ve ihtişamlı bir mekan olduğunu göreceğiz. İçinde yaşanan hayatın, olabilecek en konforlu, en göz alıcı hayat olduğuna şahit olacağız.

Oysa bugün bazı insanların gözünde, bu tür bir hayat pek de "İslami" bir hayat değildir. Aksine, bu tür bir yaşam tarzının, Allah'tan ve din ahlakından uzaklaşmanın doğal bir sonucu olduğunu düşünürler.

İşte toplumda hakim olan bu yanlış anlayış nedeniyle, pek çok kişi, konforlu, lüks, gösterişli bir yaşamı ve bu yaşamın unsurlarını "gayriİslami" bulur. Bunlar, örneğin; kaliteli giyecekler, zengin ve gösterişli sofralar, eğlenceler, şölenler, ihtişamlı ve süslü evler, dekoratif mekanlar, değerli sanat eserleri vs., dinden kopmuş gafil insanlara ait şeyler olarak görülür. Bunlarla dolu bir hayat da, genellikle "sefahat" olarak tanımlanır ve bu şekilde yaşayan kişiler yerilirken "sefahat içinde azgınca yaşayanlar" olarak adlandırılırlar. Sefahat, Arapçada "sefih" kelimesinden türemiştir ve bu kelime, bir tercümeye göre, "servet ve refah içinde sorumsuzca yaşamaktan dolayı azma, şımarma, aklın zaafa uğraması" anlamına gelir.

İşte aşılması gereken bir yanlış anlama, bu noktada ortaya çıkmaktadır. Allah'ın kulları için seçip beğendiği cennet hayatı her türlü lüksü, konforu, gösterişi içinde barındırmakla birlikte, olabilecek en güzel, en asil, din ahlakına en uygun olan hayat tarzıdır.

Yanlış anlamaya yol açan şey, sefahatin tanımının yanlış yapılmasıdır. Sefahat, yani Allah'a isyan ederek azıp şımarmak, insanın zihninde gerçekleşen bir şeydir. Kelimenin çağrıştırdığı maddi ortamla ise doğrudan bir ilişkisi yoktur. Bir başka deyişle, birtakım insanları "sefih" kılan özellik, içinde yaşadıkları zengin ve gösterişli mekanlar değildir. Sorun, giysilerde, gösterişli evlerde, estetik mekanlarda, kısacası maddi zenginlikte değil, insanların zihnindedir.

Bu durumun doğal sonucu ise şudur: Bir insan, eğer Kuran ahlakını yaşıyorsa ve güçlü bir imana sahipse, son derece büyük bir zenginlik ve ihtişam içinde bulunabilir, ama bu asla onu "sefih" kılmaz. Aksine, karşılaştığı herşeyi Kuran ahlakıyla ve Kuran kıstasları doğrultusunda değerlendirdiği için

etrafındaki güzellikleri birer "nimet" olarak görecektir. Bir şeyin nimet olarak görülmesi demek, onu Allah'ın verdiğinin farkında olunması demektir. Dolayısıyla bir Müslüman çevresindeki zenginlikleri, güzellikleri, gösterişi ve ihtişamı Allah'ın verdiğini bilirse, doğal olarak bunun karşılığında Rabbimiz'e şükredecektir.

Bu genel mantığı, günümüz toplumlarına uyarlarsak şunu söylememiz gerekir: Bugün Allah'ın hükümlerine yüz çevirerek sefih bir hayat sürenler, ellerinde bulundurdukları imkanları birer nimet olarak görmedikleri için sapmış durumdadırlar. Eğer onları birer nimet olarak görselerdi, bu onların Allah'a şükretmelerini sağlardı. Ve o zaman bu nimetlerin kullanımında da Allah'ın gösterdiği yolu izler, yani israftan kaçınır ve Allah'ın rızasına uygun biçimde harcama yaparlardı.

Dolayısıyla, karşımıza iki ayrı zenginlik tanımı çıkmaktadır. Bir kısım zenginler iman etmişlerdir ki, ellerindeki imkanları birer "nimet" olarak görürler. Bir kısım zenginler de fasıklardır ki, ellerindeki imkanları sahiplenir, Allah'ı unutur ve sefahate dalarlar. Allah'ın tüm mümin kulları için tavsiye ettiği model ise, birincisindeki zenginliktir. Ancak zenginlik de fakirlik de müminler için dünya hayatında bir denemedir. Müminler bir imtihan vesilesi olarak dünyada fakirlik de çekebilirler. Allah Kuran'da, "Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz" (Kasas Suresi, 5) şeklinde buyurmaktadır. Allah'ın bu vaadi, dünyada da gerçekleşebilir, ancak ahirette kesin olarak gerçekleşecektir.

İşte tüm bunlardan ötürü bazı Müslümanların ihtişamlı, lüks ve gösterişli bir yaşamı suçlayarak, ondan çekinerek, hareket etmeleri son derece yanlış olur. Çünkü söz konusu yaşamın tüm maddesel içeriği -güzel kıyafetler, lezzetli yiyecekler, ihtişamlı evler, sanat eserleri vs.- zaten iman edenler için yaratılmıştır. Allah Araf Suresi'nde bu gerçeği iman edenlere şöyle bildirmektedir:

**"De ki: 'Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?' De ki: 'Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır'..." (Araf Suresi, 32)**

Nitekim Kuran'da iman edenlere örnek olarak Hz. Süleyman'ın zenginliği verilmektedir. Hz. Süleyman'a Allah çok büyük bir mülk vermiştir. Kuran'da, Hz. Süleyman'ın sarayındaki ihtişam ve sanat eserleri çok ayrıntılı olarak tarif edilmektedir. (Sebe Suresi, 12-13, Neml Suresi, 44)

Ancak önemli olan, Hz. Süleyman'ın tüm bu mülk ve ihtişam içinde Allah'a sürekli şükretmesi ve tüm bunların Rabbimiz'den gelen birer lütuf olduğunu bilmesidir. Kuran'da, Hz. Süleyman'ın "Gerçekten ben, mal sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim..." (Sad Suresi, 32) şeklindeki sözü haber verilirken, bu derin kavrayışa dikkat çekilmektedir.

Hz. Süleyman'ın hayatının anlatıldığı kıssalar bize göstermektedir ki, "mal sevgisi" kavramı, yani zenginliğe ve zenginliğin her türlü çeşidine karşı istek duymak, Allah'ı zikretmeye vesile olduğu sürece, meşrudur. Kuşkusuz bu tür bir "mal sevgisi"ne sahip olan mümin, o malı Allah'ın gösterdiği yolda kullanmaktan ve harcamaktan da çekinmeyecektir. Çünkü mal bir nimettir ve sahibi de Allah'tır; dolayısıyla Allah Kuran'da nasıl emretmişse, sahip olunan tüm mal ve zenginlikler de o şekilde kullanılacaktır.

Ancak eğer mal, bir nimet olarak görülmez ise, o zaman sefahat başlar. Kuran'da Allah, fasıklara ait olan bu zenginlik anlayışına pek çok ayette örnek verir. "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir..." (Kasas Suresi, 78) diyen ve "Şımararak sevince kapılan..." (Kasas Suresi, 76) dönemin zenginlerinden Karun bu yanlış zihniyete bir örnektir. Karun'daki gibi bir mal sevgisi insanı Allah'a yaklaştırmaz, aksine O'nun yolundan saptırır. Kuran'da, insanı Allah'a imandan ve elçilerin bildirdiği gerçeklerden uzaklaştıran mal sevgisinden şu şekilde bahsedilmektedir:

**"Gerçekten insan, Rabbine karşı nankördür. Ve gerçekten, kendisi buna şahiddir. Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katıdır." (Adiyat Suresi, 6-8)**

İşte bu nedenle de Müslümanların zenginliğe bakış açıları, Kuran'da bildirilen bu ölçülere göre olmalıdır. Müslüman Allah rızası için ve Allah'ın dinine hizmet için zenginliği talep etmeli, Allah'ın var ettiği tüm nimetlere karşı istekli davranmalıdır. Çünkü dünya hayatındaki nimetler Allah'ın rızası için çaba sarf eden, samimi ve ihlas sahibi kulları için yaratılmıştır. İman edenlerin yapması gereken, tüm bu nimetlere sürekli şükür halinde olmak, Kuran'da "... O, ne güzel kuldu, çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi" (Sad Suresi, 30) ifadesiyle tarif edilen Hz. Süleyman'ı örnek almaktır.

Bir insan Kuran ahlakını gerçek manasıyla yaşayıp, yukarıda tarif edilen bakış açısını elde ederse, cennete girmeye de "layık ve ehil" olmuş olur. Cennetin en önemli özelliklerinden biri, sonsuz bir ihtişama, göz kamaştırıcı bir zenginlik ve estetiğe sahip olmasıdır. Mümin, bu güzelliklerin içinde Sad Suresi'nde haber verildiği üzere, "... gerçekten ben, mal sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim..." (Sad Suresi, 32) diyen Hz. Süleyman gibi düşünecek ve hissedecek olan insandır.

Mümin, asıl yaşamı olan cennette bu tür bir bakış açısı içinde olacağına göre, ahirete bir hazırlıktan başka bir şey olmayan dünyada da bu bakış açısını kavramaya çalışmakla yükümlüdür. Zenginliği, estetiği, ihtişamı, bir "sefahat" olarak görenlerin aksine, her bir nimetin Rabbimiz'den gelen bir lütuf olduğunu bilmeli, değerini bilmeli, bunlardan zevk alıp şükretmeyi öğrenmelidir.

İlerleyen sayfalarda inceleyeceğimiz cennet nimetleri, işte bu bakış açısı korunarak yorumlanmalıdır.

# Gerçek Yaşam Bu Dünyadaki Değildir

Bir çok insan, dünya üzerinde eksiksiz ve mükemmel bir yaşamın kurulabileceğini sanır. Gerekli maddi imkanlar elde edildiğinde, bu dünyadaki yaşamın insanı tam olarak tatmin edebileceğini ve mutlu kılabileceğini düşünür. En yaygın kanaate göre insan, maddi bir zenginlik, bu düşünce doğrultusunda gerçekleştirilmiş bir evlilik, diğer insanların gözünde saygınlık ve toplum içinde güçlü bir kariyer elde ettiğinde, kusursuz bir hayat kurmuş olur.

Oysa Kuran'da bu tür bir bakış açısı şiddetle yerilmektedir. Aksine Kuran'da, dünya üzerinde sürdürdüğümüz yaşamın, asla eksiksiz, mükemmel ve sorunsuz olamayacağı bildirilmektedir. Çünkü dünya hayatı özellikle böyle tasarlanmıştır.

"Dünya" kelimesinin kökeni bu konuda çok önemli bir anlam içerir. Kelime, Arapçadaki "deniy" sıfatından türemiştir. "Deniy" ise, alçak, düşük, basit, değersiz gibi anlamlara gelmektedir. Bu durumda "dünya" kelimesi de, bu sıfatlara haiz bir mekan anlamını taşır.

Nitekim Kuran'da, dünya hayatının değersizliği ve önemsizliği sık sık vurgulanır. Dünya hayatını güzel kıldığı düşünülen zenginlik, aile, statü, başarı gibi faktörler, Kuran'a göre geçici ve aldatıcı birer metadan başka bir şey değildirler. Allah bir ayette dünya hayatı hakkında şunları bildirmektedir:

**Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)**

Başka ayetlerde ise insanın dünya hayatı dolayısıyla nasıl bir aldanışa kapıldığı şöyle açıklanır:

**Hayır siz, dünya hayatını seçip üstün tutuyorsunuz. Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir. (A'la Suresi, 16-17)**

Ayette bildirildiği gibi söz konusu kişiler dünya hayatını ahirete üstün tutmaktadırlar. Bunu yaparak, Allah'a iman etmemiş ve Kuran ayetlerine yüz çevirmiş olmaktadırlar. Kuran'da bu gibi kişiler "Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin bulanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar" (Yunus Suresi, 7) şeklinde tanımlanmakta ve hepsinin sonsuz cehennem azabıyla karşılık bulacakları bildirilmektedir. Elbette, dünya hayatının eksikliği, bu dünyada güzel şeylerin var olmadığı anlamına

gelmez. Aksine, Allah dünyayı cenneti hatırlatacak pek çok güzel nimetle doldurmuştur. Fakat bu güzelliklerin yanına cehenneme ait olan eksiklik, çirkinlik ve kusurlar da katılmıştır.

Dünyada, imtihan ortamının hikmeti gereği cennet ve cehenneme ait özellikler birarada bulunurlar. Bu şekilde müminler hem cennet hem de cehennem hakkında fikir edinir, hem de kendilerini dünyadaki kısa ve geçici yaşama kaptırmak yerine, gerçek, kusursuz, eksiksiz ve sonsuz yaşam olan ahirete yönelirler. Allah'ın kulları için seçip beğendiği yaşam da işte bu ahiret hayatıdır. Ahiret, Kuran ayetlerinde insanların gerçek ve ebedi yurdu olarak tarif edilir.

Ancak başta da belirttiğimiz gibi birçok insan dünyada mükemmel bir hayat kurulabileceğini zanneder. Dünya hayatına özgü büyük kusur ve eksiklikleri ise, son derece doğal özellikler olarak görür. Örneğin hasta olmak çoğu insana çok doğal gelir. Aynı şekilde yorgunluk, acı, sıkıntı gibi kavramlar da son derece olağan şeyler olarak karşılanır. Oysa dünya hayatına ait tüm eksiklikleri Allah çok büyük hikmetlerle yaratmıştır. İnsana düşen bu hikmetler üzerinde derin derin düşünmek ve bunlardan kendine öğütler çıkarmaktır.

İnsan hiçbir zaman hasta olmayabilir, hiçbir zaman yorulmayabilir, uyumak ve dinlenmek zorunda kalmayabilirdi. Hiçyorgunluk duymayacak bir güç ve enerjiye sahip olabilirdi. Allah dileseydi insanı tüm bu eksikliklerden ve kusurlardan arındırarak yaratabilirdi. Ancak Allah insanı bu şekilde yaratmakla, ona kendi acizliğini ve zayıflığını göstermektedir.

İnsan acizliği ve zaafiyetiyle, dünya hayatının her anında defalarca yüzleşmek zorunda kalır. Öncelikle çok değer verdiği bedeni ona bu durumu sürekli olarak hatırlatır. Her sabah uyandığında şişmiş ve şekli bozulmuş bir yüzle güne başlar. Ağzında hoş olmayan bir tat ve koku, cildinde, saçlarında ve bedeninde rahatsızlık verecek bir kirlilik vardır. Eğer ayrıntılı bir temizlik yapmazsa, insan içine çıkamayacak durumdadır. Üstelik bu temizliği gün içinde sık sık tekrarlaması gerekmektedir. Çünkü üzerinden birkaç saat geçmesi, sabah yapılan temizliği yok edecektir. Birkaç gün ayrıntılı temizlik yapmaması ise insanı çok aciz ve çevresindekileri dahi rahatsız edecek bir duruma sokmaktadır.

İnsan bedeni, taş ya da metal gibi sağlam ve dayanıklı bir maddeden değil, son derece çürük bir malzeme olan etten yapılmıştır. Bu etten oluşan beden, incecik bir deri ile kaplıdır; her an en ufak bir kazada bu deri yırtılabilir. Et de yapısı gereği son derece dayanıksızdır; basit darbelerden etkilenir, şekli bozulur, morarır ve yaralanır. Ve yaşlılıkla birlikte de eski canlılığını yitirmeye, buruşmaya ve pürüzsüz halini kaybetmeye başlar. Ölümle birlikte çürüme gerçekleşir. Toprağa konulduktan birkaç hafta sonra, beden parçalanmaya başlar, kurtlanır, bakteriler tarafından yenir ve yok olup toprağa karışır.

Başta belirttiğimiz gibi, tüm bunlar insana aczini göstermek ve dünyanın eksikliğini hatırlatmak için özel olarak yaratılmış kusurlardır. Oysa insan et yerine çok daha sağlam ve temiz bir malzemeden yaratılmış olabilirdi. Acıdan, hastalıktan ve pislikten tamamen uzak olabilirdi. Tüm bunlar aslında, insanın

Allah'a ne kadar muhtaç olduğunu ve acizliğini hissettirmek ve dünyanın ne denli "eksik ve kusurlu" bir yer olduğunu göstermek için var edilmektedir.

Kişi bu eksikliklere bakarak, hem kendi acizliğini hem de diğer insanların dünya hayatındaki güç ve değerlerinin ne kadar geçici olduğunu anlayabilir. Gözünde büyüttüğü, ilgisini çekmeye, takdirini toplamaya çalıştığı insanlar da kendisi kadar aciz, eksik ve kusurları olan, bakıma muhtaç insanlardır.

Ancak çoğu insan bunları kavrayamaz, var olan büyük eksiklik ve kusurları göremez. İşte bu nedenle de dünya hayatı ile tatmin bulur. Aslında bu son derece büyük bir akılsızlığın sonucudur ve cehaletin göstergelerindendir.

Nitekim Kuran'da bu insanların ahlakı şu şekilde tarif edilmektedir:

**"Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur..." (Necm Suresi, 29-30)**

Ahiretten yana gaflet içinde olup, dünya hayatına tutkuyla bağlanmak ayette de bildirildiği gibi "ilim" sahibi olmamanın bir sonucudur.

Peki o halde bu konuda sahip olmamız gereken "ilim" nedir? "Dünya hayatıyla tatmin olmamak" için üzerine özellikle eğilmemiz gereken ilim, Allah'ın bizlere vaat ettiği cennetin bilgisidir. İnsanın cennetin tarifinin yapıldığı Kuran ayetleri hakkında ayrıntılı bilgi sahibi olması, bu ayetler üzerinde derin derin düşünmesi bu konuda atılacak en önemli adımdır.

Allah, Kuran'da iman edenlere "gerçek yurdu" şu şekilde tarif etmektedir:

**Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur, bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)**

# Cennet Ehlinin Dünyadaki Durumları

## Müminlerin Dünyadaki Güzel Yaşamları

Kuran'da iman edenler sonsuz bir ecir, sonsuz bir mükafat, sonsuz bir mutlulukla müjdelenmiştir. Ancak çoğunlukla dikkatlerden kaçan önemli bir nokta vardır. O da, sonsuz zaman içinde, sonsuz güzelliklere uzanan bu müjdenin, mümin daha dünyadayken yaşanmaya başlamasıdır. Çünkü mümin ahirette cennetle müjdelendiği gibi, bu dünyada da Allah'ın lütuf ve ikramıyla nimetlendirilmektedir. Kuran'da, salih amellerde bulunan müminlerin bu dünyada da güzel bir hayatla yaşatılacakları şöyle haber verilir:

**Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)**

Ayette haber verilen bu müjdenin, başta peygamberler olmak üzere salih müminler üzerinde gerçekleştiğini pek çok Kuran ayetinden öğrenmekteyiz. Örneğin, Kuran'da cennetin en yüksek dereceleri, en üstün makamlarıyla müjdelenen Peygamberimiz (sav)'i dünya hayatında Allah'ın zengin kıldığı, "bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi?" (Duha Suresi, 8) ayetinden anlaşılmaktadır. Ayrıca Hz. Davud'a, Hz. Süleyman'a, Hz. Zülkarneyn'e, Hz. İbrahim ve ailesine bu dünyada büyük bir mülk ve imkan verildiğinden de daha birçok ayette bahsedilir.

Hem bir mükafat ve şevk kaynağı, hem de Rabbimiz'in karşılıksız lütuf ve ihsanının bir göstergesi olarak salih kullarına dünyada nimet ve güzellik vermesi Allah'ın değişmez bir kanunudur. Zenginlik, ihtişam ve güzellik cennetin en temel özelliklerinden olduğu için, Allah sevdiği seçkin kullarına cenneti hatırlatacak, onların cennete kavuşma arzusu ve heyecanlarını artıracak nimetlerin benzerlerini bu dünyada da yaratır. Bu yüzden, nasıl inkarcıların ebedi azapları daha bu dünyadan başlıyorsa, salih müminler için vaat edilen ebedi güzellikler de kendilerine dünyadaki hayatlarında gösterilmeye başlanır.

Bir mümin, kendisini yaratan Allah'ın bilincinde olmasından, O'nun emir ve yasaklarına uymasından, O'nun insanlar için seçip beğendiği dini yaşamasından ve en önemlisi ölümünden sonrası için çok büyük umut ve beklentiler taşımasından ötürü, dünyadaki yaşamı boyunca her türlü ruhsal sıkıntı ve üzüntüden uzaktır. Herşeyden önce Rabbimiz'in yardımı ve desteği iman edenlerle beraberdir. Allah "... elçisi ile müminlerin üzerine güven duygusu ve huzur..." (Tevbe Suresi, 26) indirmiştir. Bu, müminlerin her 5 vakit namazlarında, her salih amellerinde, Allah rızası için yapılan küçük büyük her işte Allah'ın kendilerini gördüğünü, meleklerin bunları amel defterlerine yazdığını ve ahirette tüm bunların karşılığını alacaklarını bilmelerinden doğan bir huzurdur. Bu, Allah'ın kendilerini görünmeyen ordularla ve meleklerle desteklediğini,

"önlerinden ve arkalarından izleyenleri" olduğunu ve bunların kendilerini "... Allah'ın emriyle gözetip-korumakta..." (Rad Suresi, 11) olduklarını, O'nun yolunda yapılan mücadelede galip gelecek olanların, cennetle müjdelenmiş olanların hep kendileri olduklarını bilmelerinden kaynaklanan bir güven duygusudur. Böylece salih müminler, Allah'ın meleklere, "... iman edenlere sağlamlık katın..." (Enfal Suresi, 12) vahyi doğrultusunda, asla korkuya ve heyecana kapılmazlar.

Müminler Kuran'da, "... bizim Rabbimiz Allah'tır deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturan..." (Fussilet Suresi, 30) insanlar olarak tanımlanırlar. Ve, "onların üzerine melekler iner. 'Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vaadolunan cennetle sevinin'." (Fussilet Suresi, 30) derler. Müminler Kuran'da belirtildiği şekilde, Allah'ın "... kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyeceğini" (Araf Suresi, 42) bilmişlerdir.

Kadere ve herşeyi yapıp edenin Allah olduğuna kesin bir bilgiyle inanırlar ve böylece başlarına gelenlere "... Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez..." (Tevbe Suresi, 51) ayetinin hükmü gereğince tevekkül ederler. Allah rızasına uydukları ve "... Allah bize yeter, O ne güzel vekildir..." dediklerinden dolayı da onlara hiçbir kötülük dokunmayacaktır. (Al-i İmran Suresi, 173-174)

Ancak dünya bir deneme süresi olduğundan elbette müminin karşısına çeşitli zorluklar çıkabilir. İman eden bir kimse belli dönemlerde açlık, hastalık, uykusuzluk, kaza, maddi kayıp gibi çeşitli sıkıntılarla karşılaşabilir. Daha pek çok zorluk ve denemeden de geçirilebilir. Bakara Suresi, 214. ayette belirtildiği şekilde fakirlikle ve zorluklarla da denemeden geçirilebilir. Bir ayette müminlerin yaşadıkları imtihan şöyle bildirilmiştir:

**Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki müminlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin, şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (Bakara Suresi, 214)**

Kuşkusuz ki zor durumlar, peygamberin ve yanındaki müminlerin Rabbimiz'e olan güçlü imanlarını, Kuran ayetlerini uygulamadaki kararlılıklarını kesinlikle etkilememiştir. Örneğin tesettürle ilgili ayetlerin indiği dönemde Müslüman kadınlar hiç tereddüt etmeden, çevrelerinden alacakları tepkiden çekinmeden Allah'ın bu emrini o anda yerine getirmişlerdir. Hz. Ayşe (radiyAllahu anh)'dan rivayet edilmiştir:

"Başörtülerini yakalarının üstüne koysunlar"ayetini inzal edince harmaniyelerini yırtarak onunla örtünmüşlerdir." İbn-i Kesir, Hadislerle Kuran-ı Kerim Tefsiri, cilt:11, syf. 5880

Peygamberimiz (sav) döneminde mümin kadınlar Cenab-ı Allah'ın tesettür konusundaki emrini işte böylesine büyük bir şevk ve istekle karşılamışlar, hemen

itaat etmişlerdi. Onlardan sonra gelen Müslümanlar da aynı şevk ve kararlılıkla bu emri yerine getirmişlerdir.

Mümin zorlukların imanının denenmesi için özel olarak yaratıldığını, güzel bir sabır ve tevekkül gösterdiği takdirde bunların ahireti için sınırsız bir ecir kaynağı, olgunlaşması için büyük fırsatlar olduğunu bilir. Bu nedenle de bu zorluklar karşısında tevekkül eder, huzur, mutluluk ve neşesinden hiçbirşey kaybetmez. Bu sıkıntılar onun ruhi dengesini, dirayet ve kararlılığını hiçbir zaman olumsuz yönde etkilemez. Hatta sabrının ve tevekkülünün karşılığını Allah Katında alacağını bildiğinden şevki ve heyecanı daha da artar.

Bu durum inkar edenler için tam tersi yöndedir. Allah'ın ayetlerini inkar eden bir kişi, dünya hayatında çektiği çeşitli bedensel acıların yanında, ruhen de azap çeker. Korku, üzüntü, ümitsizlik, tedirginlik, karamsarlık gibi negatif duygular onların cehennemde çekecekleri azabın bu dünyadaki küçük bir başlangıcını oluştururlar. Allah, bu insanları bir ayette şöyle tarif eder:

**Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (Enam Suresi, 125)**

Allah, Kendisi'nden içi titreyerek korkan, hatalarından ve günahlarından dolayı bağışlanma dileyip, tevbe eden salih müminleri ise, dünya hayatında da en güzel şekilde nimetlendireceğini ve onlara ihsanda bulunacağını bildirmiştir. Hud Suresi'nin 3. ayetinde şu şekilde bildirilir:

**Ve Rabbiniz'den bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırsın ve her ihsan sahibine Kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (Hud Suresi, 3)**

Burada bildirildiği gibi, Allah'tan bağışlanma dilemek, tevbe etmek salih müminlerin vasıflarındandır. Bu davranışlar müminin Allah karşısında ne kadar aciz ve zayıf olduğunun farkında olduğunun da bir ifadesidir. Çünkü iman edenler hataları ve eksiklikleri olduğunu ve dünya hayatı boyunca da hata yapabileceklerini bilmekte, bundan dolayı Allah'ın rahmetini dilemektedirler. Rabbimiz de ayette bildirildiği gibi onların bu güzel ahlaklarının karşılığını dünya hayatında vermekte, bu kişileri ölümlerine kadar güzel bir hayatla yaşatmaktadır. Bir ayette müminlerin dünya hayatı şöyle tarif edilir:

**Allah'tan sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (Nahl Suresi, 30)**

Dünya hayatının tüm güzellikleri, ahiret yurdu ile mukayese edildiğinde değerini tamamen yitirmektedir. O halde bir hedef belirlenecekse, bunun sadece sonsuz ahiret hayatı olması gerekmektedir. Zaten bunu hedefleyen müminlere Allah, dünya hayatlarında da nimetlerini artırmaktadır.

Müminler dualarında, ahiretle birlikte dünya hayatının nimetlerini ve iyiliklerini de Allah'tan isterler. İman edenlerin bu duaları Bakara Suresi'nde şu şekilde bildirilir:

**(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur.**

**Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. İşte bunların kazandıklarına karşılık nasibleri vardır. Allah, hesabı pek seri görendir. (Bakara Suresi, 200-202)**

Kuran'da Allah'a gönülden iman eden, ihlas sahibi kulların bu dünyaya mirasçı kılındıkları bildirilmektedir. Şüphesiz ki Allah'ın vaadi haktır ve gerçekleşecektir. Allah bir ayette şöyle buyurmaktadır:

**Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)**

# İman Edenler Cennetle Müjdelenirler

Bir önceki bölümde, Allah'a gönülden teslim olmuş ihlaslı müminlerin daha cennete girmeden önce, bu dünyada Allah'ın nimetlerine ve güzelliklerine kavuştuklarından bahsetmiştik. Bu güzelliklerin en önemlilerinden birisi müminlerin "müjdelenmeleridir". Kuran'ın birçok ayetinde Allah'ın cenneti vaat etmesinden ve müminleri bununla müjdelemesinden bahsedilmektedir. Bu müjdeleme bir ayette şöyle ifade edilmiştir:

**Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisinde sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (Tevbe Suresi, 21)**

Bir başka ayette ise müminler için şöyle denmektedir:

**Müjde dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Yunus Suresi, 64)**

Allah'ın kendilerini çeşitli ayetlerle cennetle müjdelediğini, yapmakta oldukları salih amellerin Allah Katında geçerli olduğunu ve bekledikleri güzelliğin ise pek yakın umut eden müminlerin kalplerini büyük bir ferahlık kaplar.

Kuran'da müminlerin melekler vasıtasıyla da müjdelenecekleri bildirilmektedir. Allah'a samimi bir kalple iman edip, O'na hiçbir şeyi şirk koşmayan, Allah'ın Kuran'da bildirdiği emir ve tavsiyelerine titizlikle uyan ve Kuran ahlakını yaşamak için gayret eden salih kullar böyle bir müjdeyi umut edebilirler. Şüphesiz ki bu müjde, cenneti şiddetle arzulayan bir mümin için tarifsiz bir sevinçtir. Bu durum Kuran'da şöyle anlatılır:

**Şüphesiz "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki:) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vaadolunan cennetle sevinin."**

**Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." "Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah)tan bir ağırlanma olarak." (Fussilet Suresi, 30-32)**

Allah, resullere de müminleri müjdeleme görevi vermiştir. Allah Ahzap Suresi'nin 47. ayetinde elçisine, müminlere Kendisi'nden büyük bir fazl olduğunu müjdelemesini, Yasin Suresi 11. ayette de Kuran'a uyan ve gayb ile Rahman'a karşı içi titreyerek korkan kimseleri bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdelemesini emretmektedir. Zümer Suresi'nin 17. ayetinde ise tağuta kulluk

etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler için bir müjde olduğu haber verilmektedir.

Yunus Suresi'nin, 2. ayetinde ise Allah elçisine, "... İman edenlere Rableri Katında gerçek bir makam olduğunu müjde ver" diye vahyetmektedir. Cennetle müjdelenen müminlerin ayetlerde belirtilen ortak özelliklerine baktığımızda, bunların Allah'a karşı son derece samimi, acizliklerinin bilincinde, Kuran'a ve elçiye itaat eden, Allah'tan korkan ihlaslı kimseler olduklarını görmekteyiz.

# Allah'ın Vaadi

Mümin olarak huzuruna gelecekler için Allah içlerinde ebedi olarak kalacakları cennetleri vaat etmiştir. Allah'ın vaadi ise şüphesiz ki gerçekleşmesi kuşku götürmeyen, en kesin sözdür. Böylece kesin bir bilgiyle inananlar, bu vaadin gerçekleşeceğinden asla kuşkuya kapılmaz ve mümin olarak canlarını teslim ettikleri takdirde günahlarının bağışlanarak cennete kabul edileceklerini umarlar. Bir ayette şöyle buyrulur:

**Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) Kendi kullarına gaybtan vaadetmiştir. Şüphesiz O'nun vaadi yerine gelecektir. (Meryem Suresi, 61)**

Allah'ın kendilerine cenneti vaat etmiş olması, müminleri tarifsiz bir sevinç ve coşkuya sürükler. Onlar, Allah'ın salih kulları için cenneti istediğini ve onları buraya mirasçı kıldığını bilmektedirler. Allah'ın kullarına cenneti vaat etmesiyle ilgili bir başka ayet şöyledir:

**Şimdi kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir? (Kasas Suresi, 61)**

Bu ayetten de açıkça anlaşıldığı gibi, Allah'ın bir vaadde bulunması, buna kavuşmak için kesinlikle yeterlidir. Allah kimlere cenneti vaat etmişse, bunlar Allah'ın izniyle sonsuz nimetlere kavuşacaklardır. Müminler de cennete girdiklerinde bu durumu ifade edecek ve Allah'a şöyle şükredeceklerdir:

**(Onlar da) Dediler ki: Bize olan vaadinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) amellere bulunanların ecri ne güzeldir. (Zümer Suresi, 74)**

Dünya hayatında çeşitli kereler müjdelenmiş olan ve Allah'ın kendilerine cenneti vaat ettiği müminler, yaşamlarının sonunda umut ettiklerine kavuşacaklardır. En sonunda o beklenen an gelir. Bir müminin hayatı boyunca tefekkür ettiği, kavuşabilmek için dua ettiği ve layık olabilmek için vargücüyle çalıştığı yer, "kalınacak yerlerin en hayırlısı" ve "Allah Katındaki asıl varılacak güzel yer" olan cennettir. Bu kusursuz mekan müminler için hazırlanmış ve onlara sunulmak üzere kapıları açılmıştır.

Müminlerin cennete girişleriyle ilgili bir ayette bu eşsiz manzara şöyle tarif edilir:

**Onlar Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından salih davranışlarda bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) "Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (Rad Suresi, 23-24)**

Onlar cennette "esenlik dileği ve selamla" (Furkan Suresi, 75) karşılanacak ve "oraya esenlikle ve güvenlikle" gireceklerdir. (Hicr Suresi, 46) Yapılacak tek şey kalmıştır: Sadece müminler için hazırlanmış ve türlü nimetlerle donatılmış bu sonsuz yurdun güzelliklerini keşfetmek.

# Cenneti Şiddetle Umanlar: Allah'ın Fırkası

**... Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (Mücadele Suresi, 22)**

Allah'ın cennetini vaat ettiği ve müjdelediği müminlerin belli başlı vasıfları ayetlerde şöyle belirtilmiştir:

**İman edip, salih amellerde bulunurlar. (Bakara Suresi, 25)**

**Allah'tan korkup sakınırlar. (Al-i İmran Suresi, 15)**

**Bollukta da darlıkta da infak ederler. (Al-i İmran Suresi, 134)**

**Öfkelerini yenerler. (Al-i İmran Suresi, 134)**

**İnsanlardaki haklarından bağışlama ile vaz geçerler. (Al-i İmran Suresi, 134)**

**Çirkin bir hayasızlık işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp, hemen günahlarından dolayı bağışlanma isterler. (Al-i İmran Suresi, 135)**

**Yaptıkları kötü şeylerde bile bile ısrar etmezler. (Al-i İmran Suresi, 135)**

**Allah'a ve elçisine itaat ederler (Nisa Suresi, 13)**

**Namazı kılarlar, zekatı verirler, elçilere inanır, onları savunup desteklerler. (Maide Suresi, 12)**

**Doğru sözlüdürler. (Maide Suresi, 119)**

**Hicret ederler, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ederler. (Tevbe Suresi, 20)**

**Güzel davranışlarda bulunurlar. (Yunus Suresi, 26)**

**Rabbimiz'e kalpleri tatmin bulmuş olarak bağlanırlar. (Hud Suresi, 23)**

**Tevbe ederler. (Meryem Suresi, 60)**

**Emanetlerine ve ahitlerine riayet ederler. (Müminun Suresi, 8)**

**Namazlarını (titizlikle) korurlar. (Müminun Suresi, 9)**

**Hayırlarda yarışırlar. (Fatır Suresi, 32)**

**Muhlistirler. (Saffat Suresi, 40)**

**Allah'ın ayetlerine iman ederler. (Zuhruf Suresi, 69)**

**Bizim Rabbimiz Allah'tır deyip sonra dosdoğru bir istikamet tuttururlar. (Ahkaf Suresi, 13)**

**Takva sahipleridir. (Muhammed Suresi, 15)**

**Gönülden Allah'a yönelip, dönerler. (Kaf Suresi, 32)**

**Görmedikleri halde Rahman'a karşı içleri titreyerek korku duyarlar ve içten Allah'a yönelmiş bir kalp ile gelirler. (Kaf Suresi, 33)**

**İhsanda bulunurlar. (Zariyat Suresi, 16)**

**Seher vakitlerinde istiğfar ederler. (Zariyat Suresi, 18)**

**Yarışıp öne geçerler. (Vakıa Suresi, 10)**

**Adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir günden korkarlar. (İnsan Suresi, 7)**

**Ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (İnsan Suresi, 8)**

**Elçiye gereken saygıyı gösterirler. (Hucurat Suresi, 3)**

# Ahirete Güzel Geçiş

## Güzel Ölüm

**Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (Nahl Suresi, 32)**

Buraya kadar, salih müminlerin dünyada güzel bir hayatla yaşatıldıklarını, korkuya ve hüzne kapılmadıklarını, sağlıklı ve huzurlu bir ruh haline sahip olduklarını gördük. İman edenlerin Allah'ın rızasına uymalarından ötürü Allah'ın özel yardım, destek ve korumasını kazandıklarını, kötülüklerinin örtüleceğini, yaptıklarının en güzeliyle karşılık göreceklerini ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklarını da Kuran ayetlerinden öğrenmiş bulunmaktayız. Dünya hayatına karşılık ahireti "satın alarak", Kuran'da geçen ifadeyle "güzel bir alışveriş" yapmışlar ve Allah onlardan, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır.

Peki bu kişiler ömürlerinin sonuna ulaştıklarında ne olacaktır? Allah'ın takdir ettiği ölüm anı onlarla nasıl ve nerede buluşacaktır? İster iman eden bir kişi olsun, isterse Allah'ın ayetlerini inkar eden bir kişi, hiç kimse nerede ve ne zaman öleceğini kesinlikle bilemez. Bu gerçek Lokman Suresi'nde şöyle açıklanmıştır:

**Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (Lokman Suresi, 34)**

Bununla birlikte, ölümün müminleri nasıl karşılayacağını, canlarının nasıl alınacağını, ölüm anında neler olacağını Kuran'dan öğrenme imkanımız vardır. Kuran'da bize bildirildiği kadarıyla, müminin ölümü çok yumuşak bir geçiş, anlık bir boyut değiştirme şeklinde olacaktır. Aynen uyku sırasında Allah'ın "bir tür ölüme sokmuş olduğu kişinin" (Zümer Suresi, 42) ertesi sabah uyanarak yeni bir güne başlaması gibi, mümin de ölümünde, bir anda "dünya" boyutundan sıyrılacak ve "ahiret" boyutuna geçecektir. (Kuşkusuz en doğrusunu Allah bilir)

Allah bu sıkıntısız ve rahat geçişi, Naziat Suresi'nin 2. ayetinde görevli meleklere işaret ederek, "yumuşacık çekip alanlara" şeklinde haber vermektedir.

Melekler, müminlerin canlarını almaya geldiklerinde aralarında geçen bir konuşma Nahl Suresi'nin 32. ayetinde ise şu şekilde anlatılır:

**Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: 'Selam size' derler. Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin. (Nahl Suresi, 32)**

Başka bir ayette de müminlerin ölüm anı şöyle tasvir edilir:

**Onları, o en büyük korku hüzne kaptırmaz ve: 'İşte bu sizin gününüzdür, size va'dedilmişti' diye melekler onları karşılayacaklardır. (Enbiya Suresi, 103)**

Görüldüğü gibi, dünyada güzel bir hayat yaşatılan müminin ölümü de güzel ve rahat olacak, ahiret hayatı meleklerin karşılamasıyla başlayacaktır. O andan itibaren dünyayla tüm ilişkileri kesilmiş ve kişi, Allah'ın huzuruna çıkmak üzere tesbit edilmiş bir yere yollanmıştır. Bunun devamında da mümini, en başından beri olduğu gibi rahatlık ve kolaylık beklemektedir...

# Kolay Hesap

Bir önceki bölümde iman edenlerin canlarının melekler tarafından güzellikle alınacağından bahsettik. İşte bundan sonra hesap anı, yani insanların tüm yapıp ettikleriyle Rabbimizin huzuruna çıkacakları an gelmektedir.

Kıyametin kopmasıyla birlikte başlayan tüm gelişmeler, dünya tarihi boyunca yaratılmış bütün insanların yeni bir bedenle diriltilmeleri ve cehennem ateşinin çevresinde biraraya toplanmalarıyla devam edecektir. Daha sonra tüm şahitler getirilecek, her bir kişinin amel defteri açılacak ve herkes dünya hayatında yaptıklarından hesaba çekilecektir. Bunların sonunda Allah müminleri rahmetiyle cehennem ateşinden kurtararak, cennetine sokacaktır. Kıyamet günü ve müminlerin o günkü durumları Kuran'da ayrıntılı olarak bildirilmiştir:

Sur'a ilk üfürülüş ile kıyamet başlamıştır. Dünya ve tüm evren, geriye dönüşü olmayan bir yokoluşa sahne olmaktadır: Dağlar parçalanır, denizler kaynatılır, gökler yok edilir...

Sur'a ikinci kez üfürülmesiyle birlikte insanlar diriltilir ve hesaba çekilmek üzere biraraya toplanır. En ufak bir ayrıntı dahi atlanmadan, hayatı boyunca yapmış olduğu herşey kişinin ve şahitlerin gözleri önüne serilecektir. Kafirleri öldürücü bir utanca sürükleyen bu anda müminler, sevinçli ve coşkuludurlar. Çünkü Kuran'da, "... O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir..." (Tahrim Suresi, 8) şeklinde buyrulmaktadır.

Allah, "Elçilerine ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de şahitlerin (şahitlik için) duracakları gün yardım edeceğini" vaat etmiştir. (Mü'min Suresi, 51)

Kıyamet günü salih müminler, tüm hayatları boyunca yapıp-ettiklerinin yazılmış olduğu hesap defterlerini "sağ yanlarından" alacaklardır. Kitabını sağ tarafından alacak olan insanlar, Kuran'da "kolay" hesaba çekilecek ve cennete sokulacak insanlar olarak tanımlanmıştır:

**Artık kitabı sağ eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun. Çünkü ben, gerçekten hesabıma kavuşacağımı sanmış(anlamış)tım. Artık o, hoşnut bir yaşama içindedir. Yüksek bir cennette. (Hakka Suresi, 19-22)**

Rabbimiz'in kendilerine vaat ettiğine kavuşmak üzere olan müminler, o "ebedilik gününde" (Kaf Suresi, 34) heyecanlı ve mutludurlar, bu durumları İnşikak Suresi'nde şöyle tasvir edilmiştir:

**Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse. O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek. Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. (İnşikak Suresi, 7-9)**

Hesaba çekilmeleri bittiğinde artık müminler, kurtulmuş olmanın sevinci içindedirler. Ayette, "Oraya esenlikle ve güvenlikle girin." (Hicr Suresi, 46) buyrulmaktadır. Bu durum başka ayetlerde de şöyle anlatılır:

**Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. Artık kullarımın arasına gir. cennetime gir. (Fecr Suresi, 27-30)**

Artık Allah, rahmet etmiş olduğu kullarının günahlarını da bağışlamış, kötülüklerini iyiliğe çevirmiş ve cennete girmelerine izin vermiştir. Kendisine "cennete gir" denilen mümin ise şöyle söyler:

**... Keşke kavmim de bir bilseydi, Rabbimin beni bağışladığını ve ağırlananlardan kıldığını. (Yasin Suresi, 26-27)**

Bir başka ayette Allah, cennet ehlini şöyle müjdelemektedir:

**... Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır... (Maide Suresi, 119)**

**Ey kullarım, bugün sizin için korku yoktur ve siz mahsun olmayacaksınız. (Zuhruf Suresi, 68)**

Başka bir ayette de Allah, "Cennet de, muttakiler için, uzak değildir, yakınlaştırılmıştır." (Kaf Suresi, 31) şeklinde buyurmaktadır.

# Cennetteki Doğal Güzellikler

**Takva sahiplerine vaat edilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkar edenlerin sonu ise ateştir. (Rad Suresi, 35)**

Doğal güzellikler ve yeşillikler cennetin mükemmel nimetlerindendir. Köşklerin ve gölgeliklerin bahçelerin içinde, pınarların yanıbaşında kurulmuş olması da ayrı bir güzelliktir.

Cennet, "... ne (yakıcı) bir güneş, ve ne de dondurucu bir soğuk..." (İnsan Suresi, 13) şeklinde tarif edilen, insana hiçbir rahatsızlık vermeyen, hoş bir iklime sahiptir. İnsanı bunaltan, terleten sıcaklar ya da titreten, donduran soğuklar orada yoktur. Allah müminleri cennette, "... ne sıcak-ne soğuk, tam kararında bir gölgeliğe..." sokacaktır. (Nisa Suresi, 57) "Tam kararında" ifadesi, bu ayette iklimin tam insanın isteyeceği ve rahat edeceği gibi olduğunu bildirmekle beraber, aslında cennetteki bütün ortam ve şartların, insan ruhunun gerçek anlamda doyum sağlayacağı, rahat edeceği biçimde hazırlandığına işaret etmektedir. Cennetteki herşey ve her durum müminin "tam istediği" gibi olacaktır.

Allah'ın cennet ayetlerinde en çok bahsettiği doğal güzelliklerden biri de, "Durmaksızın akan su(lar)"dır. (Vakıa Suresi, 31) Dünya hayatından da gözlemlediğimiz gibi insan ruhu sudan, özellikle de akan sulardan büyük zevk alır. Bir göl, bir akarsu veya bir şelale, ormanın içinden akan bir ırmak insanın ruhuna hitap eder. Sarayların, konakların, malikanelerin ya da villaların bahçelerine yapılan göletler, havuzlar ve fıskiyelerin, yapay veya doğal akarsuların amacı hep ruhtaki bu estetik özleminden ileri gelir.

Bu estetik görüntülerin hoşa gitmesinin başlıca sebebi insan ruhunun cennete göre yaratılmış olmasıdır. Bir diğer ayette de bu güzellik şöyle ifade edilmiştir:

**"İçlerinde durmaksızın fışkırıp-akan iki pınar vardır." (Rahman Suresi, 66)**

Akan suyun görüntüsü, çıkardığı ses insanın kalbine huzur ve ferahlık verir. Yükseklerden dökülen suların görüntüsü, ve gür sesi ruha zevk verir. İnsanın Allah'ı şükretmesine ve O'nun adını yüceltmesine vesile olur. Özellikle su tepelerden, ağaçların ve yeşilliklerin arasından akıyorsa, ya da kayaların üzerinden süzülüyorsa oldukça etkileyici bir görünüm ortaya çıkar. Ya döküldüğü yerde birikir ya da kat kat havuzlar oluşturarak birinden diğerine akıp gider. Sürekli akan bir su, sonsuzluk ve tükenmeyen bir bolluk göstergesidir.

"Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır" (Hicr Suresi, 45) ayetinden de anladığımız gibi, müminler cennette bu tür yerlerde

yaşarlar ve bundan zevk alırlar. Benzer başka bir ayette de "Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır" (Mürselat Suresi, 41) şeklinde bildirilmektedir. Bahsedilen gölgelikler, (en doğrusunu Allah bilir) oturmak ve güzellikleri seyretmek amacıyla özel olarak oluşturulmuş mekanlar olabilir. Cennet köşkleri gibi gölgelikler de yükseklerde kurulmuşlardır. Böylece yükseklerden bakılarak daha aşağılardaki güzellikler seyredilebilir, birçok detay aynı anda görüş sahasında bulunur. Gölgelikler, özel olarak müminlere zevk alacakları bir ortam hazırlamak için yapılmış, her çeşit yiyecek ve meyvenin yeneceği, cennete has içkilerin içileceği, müminlerin biraraya gelerek sohbet edecekleri ve birlikte eğlenecekleri mekanlardır. Bu gölgeliklerin pınar başlarına, insan ruhunun çok hoşlandığı yerlere kurulmuş olması da buraların çekiciliğini artırmaktadır. Bu pınarlardan tertemiz, tadı güzel ve içenlere lezzet veren sular fışkırır. (En doğrusunu Allah bilir)

Cennete has bir başka doğal güzellik ise ayette sözü geçen bahçelerdir. Şura Suresi'nin 22. ayetinde bahsedilen "cennet bahçeleri" sadece müminler için hazırlanmıştır. Bahçelerin özelliği, birçok doğal güzelliği uyum içinde barındırıyor olmasıdır. Bu bahçelerde dünyanın çeşitli bölgelerinde yetişen en narin ve en güzel kokulu bitkilerin benzerleri ve bunlar gibi sonsuz çeşidi yetişmekte, insanın bildiği ve de bilmediği birçok hayvan bir arada yaşamaktadır.

Bahçeler, değişik boylarda ağaçlar, "alabildiğine yemyeşil" (Rahman Suresi, 64) alanlar, bitkiler ve çiçekler, bazı yerlerde havuzlar ve fıskiyelerle süslenmiştir. Civarda görülen ağaçların bir kısmı da meyve ağaçlarıdır ve cennetin bolluğunu simgelercesine "yüklü dalları bükülmüştür" (Vakıa Suresi, 28), "üst üste dizilmiş meyveleri sarkmıştır". (Vakıa Suresi, 29). Yeşillikler, deniz ya da göl kıyısına kadar kesintisiz devam eder. Bazı ağaçlar suların ulaştığı yerlerden bile çıkabilir.

Tüm bu saydıklarımız, cennete has özelliklerin ayetler ışığında tefekkür edebildiğimiz en genel bölümüdür. Bir kısmı dünyadakileri andıran, bir kısmı ise daha önce hiçbir nefsin görüp bilmediği, "çeşit çeşit inceliklere ve güzelliklere sahip" (Rahman Suresi, 48) olan cennetin nimet ve güzellikleri, tahayyül ve ifade sınırlarımızın çok ötesindedir. Bilinmelidir ki, bizim hayal gücümüzün ötesinde ve Allah'ın sonsuz ilmiyle hazırlanmış birçok güzellik ve sürpriz de cennette müminleri beklemektedir. Özellikle "... Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur..." (Şura Suresi, 22) ayetiyle bildirildiği gibi, tüm doğal güzellikler de dahil cennetteki herşey müminin kendi zevkiyle dilemesi neticesinde gerçekleşmektedir. (En doğrusunu Allah bilir)

# Sonsuz Lezzet

**Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere, afiyetle yiyin ve için. (Mürselat Suresi, 43)**

Ayetlerde cennet ehlinin en güzel yemeklerle ve çeşitli içeceklerle nimetlendirildikleri bildirilmektedir. İnsan cennette dünyadaki eksikliklerden arındırıldığı için, beslenme gibi bir ihtiyacı olmayabilir. Cennetteki yemek-içmek zevk almak için yaratılıyor olabilir.

Dünyada iman edip salih amellerde bulunan ve çaba harcamalarını Allah'ın şükre değer bulduğu müminler için cennette hazırlanan yiyecekler, dünyadakilere çok benzemektedir. Bir ayette cennet ehlinin bu benzerliği şu şekilde ifade ettiği haber verilir:

**(Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 25)**

Gerçekten de dünyada insanın nefsinin çektiği, hem görüntü hem de tat olarak zevk veren yüzlerce çeşit yemek vardır. Bu yemeklerin benzerlerinin cennette de müminlere hoşnutluk vermek üzere var edilmeleri şüphesiz Allah için çok kolaydır. Ancak bunlar dünyadaki gibi insanda fiziksel sıkıntılar (şişmanlık, kolesterol, aşırı doyma hissi, vs.) yaratmazlar. Allah cennet ehline "yaptıklarınıza karşılık olmak üzere afiyetle yiyin ve için" (Mürselat Suresi, 43) şeklinde seslenmektedir. Bu, Allah'ın bir ödüllendirmesidir. Allah, yemek yemeyi, içmeyi cennet ehline hesapsız bir rızık olarak çok zevk alınan, haz duyulan bir ödül haline getirmiştir.

Cennete kavuşabilmek için insanlar dünya hayatında imtihan edilirler. İman edenler de dünyadaki hayatları boyunca Rabbimiz'in rızasını kazanmak için ciddi bir çaba ve üstün bir gayret göstermiş, gönülden O'na yönelip, sürekli şükredip, dua ve tevbe etmişlerdir. Allah da bu çabalarına karşılık olarak onlara cennet nimetlerini ayette haber verildiği üzere, "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere" (Mürselat Suresi, 43) diyerek sunmaktadır.

Kuran'da bizlere bildirilen cennet rızıklarının başında etler gelir. Allah cennetteki müminlere "... istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol" (Tur Suresi, 22) verdiğini, "canlarının çektiği kuş eti"nden (Vakıa Suresi, 21) de orada onlara sunulacağını bildirmektedir. Üstelik orada, müminlerin rızıklarının "... bitip tükenmesi de yok"tur. (Sad Suresi, 54) Çünkü müminler, "... içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (Mümin Suresi, 40)

İstenilen yemek, istenildiği kadar yenebilir, bu yemek ne tükenir, ne de insan doyarak ya da rahatsız olarak durmak zorunda kalır.

Cennette var olan rızıklardan, Kuran'da belki de en çok söz edileni, meyvelerdir. İstek duyulup arzulanan her türden meyve, orada müminlere ikram edilmektedir. Üstelik bu meyvelerin "gölgeleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmıştır." (İnsan Suresi, 14) Ayetten anlaşıldığı kadarıyla, cennet meyveleri doğal ortamlarında, ağaçlarda bulunuyor ve müminler de bunları oradan kolayca alarak, yiyebiliyorlar. Nitekim Vakıa Suresi'nin 28. ve 29. Ayetlerinde "yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları" ifadeleri kullanılarak, meyvelerin ulaşılmasının kolaylığı, cennetin bereketine ve bolluğuna bağlanmıştır.

Meyveler öylesine bol ve bereketlidirler ki, ağaçların dalları onları taşıyamamaktadır. Bükülmüş ve aşağı sarkmış bu dallardan da o meyvelere ulaşmak çok kolaydır.

Cennette meyveler gümüş ya da altın tepsilerde, şık ve estetik kaplarda müminlere tahtlar üzerinde sohbet ederlerken ikram ediliyor olabilir. Şüphesiz bunların dünyada insana rahatsızlık veren çekirdek, çürük, eziklik gibi kusurları da cennete layık bir şekilde ortadan kaldırılmıştır. Hepsi kusursuz ve göz alıcı bir güzelliğe sahip olarak müminlere ikram edilmektedir.

Meyveler bir yandan da cennetin güzelliğine ayrı bir renk ve estetik katarlar. Her cinsten meyveyle yüklü ağaçların rengarenk görüntüsü cennetin muhteşem manzarasını daha da güzelleştirir. Cennetteki herşey insan gözüne hitap eden çok estetik görüntülere sahiptir. Bu görüntü Allah'ın sanat ve kudretinin de bir göstergesi olarak ayrı bir şükür vesilesidir.

Yaratılan bunca güzel yemek ve meyve yanında, elbette içeceklerin olması da arzulanabilir. Ayetlerde bu içeceklerden de bahsedilmektedir. Örneğin bir ayette "kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır" (Saffat Suresi, 45) şeklinde geçmektedir. Müminler için cennette "sonu misk olan, karışımı tesnimden, mühürlü, katıksız bir şarap" (Mutaffifin Suresi, 25-27) hazırlanmıştır. Ayetlerde de belirtildiği gibi bu içecekler aynı zamanda güzel kokular da içermektedir. Ayrıca şüphesiz bu şarap, dünyadakilere benzememektedir.

Cennet ehlini sarhoş etmeyecek, içenlerin şuurunu bulandırmayacaktır. Allah cennette içkilerin kadehlerle sunulduğunu ve bu içkilerden başların ağrımayacağını, müminlerin kendilerinden geçip akıllarının çelinmeyeceğini ayetlerde belirtmektedir. Bu ikramı yapanlar ise, Allah'ın özel olarak görevlendirdiği civanlar olabilir.

# Cennette Müminlerin Yaşadıkları Yerler

**Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Tevbe Suresi, 72)**

Müminlerin dünya hayatlarını geçirdikleri evler, daha önce de belirttiğimiz gibi "içinde Allah'ın adının anılmasına izin verdiği" (Nur Suresi, 36) mekanlardır ve yine Allah'ın emri doğrultusunda tertemiz tutulan, özen gösterilen yerlerdir. Cennet evleri de bunun benzeri olarak yine, müminlerin Allah'ı andıkları ve O'na şükrettikleri tertemiz mekanlardır.

Müminlerin yaşadıkları güzel meskenler, evler, köşkler bir önceki bölümde tasvir edilen doğal güzelliklerin içinde kurulmuş olabileceği gibi, bunların son derece modern, üstün bir teknolojiye ve estetik mimariye sahip şehirlerde inşa edilmiş olması da mümkündür.

Kuran'da sözü geçen evler, genellikle doğal güzelliklerin içine inşa edilmiştir. Bunu bildiren bir ayet şöyledir:

**Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise, onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu), Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez. (Zümer Suresi, 20)**

Köşklerin yükseklerde olması karşılarındaki ve aşağılarındaki manzara seyredilirken, görüntüye çok sayıda detay girmesini sağlar. Böylece birçok güzelliği aynı anda algılama imkanı doğar. Yükseklik değiştikçe görüntünün güzelliği de değişir. Her metre farkta görünen güzelliklerin boyutu bir öncekiyle aynı olmayacaktır. Cennette bazı köşkler daha yüksekte, bazıları daha alçakta olabilir, böylece her birinin manzarasının ve dolayısıyla buralardan alınacak zevklerin farklı olması mümkün olacaktır.

Ayette bahsedilen, yüksek yerlerde kurulmuş köşklerin altlarından sular akar, bu manzarayı seyretmek için geniş pencereli ya da dört bir tarafı camlardan inşa edilmiş salonlar olabilir. Böylece insan ruhunun en çok zevk alacağı şekilde döşenmiş evlerde, tahtlar üzerinde yaslanırken, ve en güzel meyvalar ve içeceklerle rızıklandırılırken müminler, yükseklerden bakarak birbirinden muhteşem manzaraları da seyretme zevkini tadarlar.

Köşklerin tasarımı ve döşenmesi en kaliteli malzemeyle, en uyumlu renklerle yapılmıştır. Rahat koltukları, karşılıklı oturulan tahtları vardır. "Özenle işlenmiş mücevher tahtlar üzerindedirler. Karşılıklı yaslanmışlardır." (Vakıa Suresi, 15-16) ve "özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır..." (Tur Suresi, 20) şeklindeki ayetlerden de anlaşılacağı gibi tahtlar zenginlik, ihtişam ve kudret sembolüdür.

Allah sonsuz cennet nimetlerini nasip ettiği müminlere böyle güzellikleri layık görmüştür. Onlar cennetteki tahtlar üzerinde kurulup yaslanırlar. Bu ortamda müminler sürekli Allah'ı anarlar. Bunu haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir. Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (Fatır Suresi, 33-35)**

İhtişamlı tahtlar üzerinde oturan müminler çevrelerini "bakıp-seyretmektedirler." (Mutaffifin Suresi, 23) Dünyada gördüğü güzel bir manzaranın, güzel bir görüntünün karşısından ayrılmak istemeyen insan için cennetteki muhteşem manzaraların ve güzelliklerin yalnızca seyredilmesi bile görsel bir ziyafet, büyük bir nimettir. Müminlerin bakıp seyrettikleri bir eğlence ya da bir şölen de olabilir.

Dünyanın yaratılışından yokoluşuna kadar yaşamış ya da yaşayacak müminlerle bu zevkleri ve güzellikleri paylaşmak da sadece cennete has bir nimettir. Örneğin Hz. Musa ile, Hz. İsa ile ya da diğer salih müminler ve sahabelerle karşılıklı tahtlarda oturup sohbet etmek, birlikte Allah'ı anmak dünyada nasip olabilecek bir zevk değildir, bu zevk ancak cennete mahsustur.

Cennette müminlerin her diledikleri şey yaratılacaktır. Allah dileklerinin kendilerine ulaştırılması için özel hizmetkarlar görevlendirmiştir. Ayette şöyle buyrulur:

**Kendileri için (hizmet eden) civanlar, etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) sedefte saklı inci gibi tertemiz, pırıl pırıl. (Tur Suresi, 24)**

Allah'ın cennetine layık kıldığı müminler son derece değerli ve seçkin insanlardır. Müminlerin hizmet edilen, "ikram görenler" (Saffat Suresi, 42) konumunda olmaları da Allah'ın onlara verdiği değeri gösterir. Müminlere hizmet etmeleri için yaratılan hizmetkarlar müminlerin arasında dönüp dolaşırlar, müminlerin bir dediği iki edilmez. Sürekli, kesintisiz bir hizmet ve ikram yapılır. Kuran'da cennettekilere hizmet için yaratılmış civanlardan şöyle bahsedilir:

**Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolaşır-durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. (İnsan Suresi, 19)**

Cennette müminlerin dilediklerinin anında sebepsiz yaratılmasının yanı sıra, nimetlerin böyle kusursuz bir hizmet ve ikram içinde sunulmaları da görkemli bir güzellik oluşturur. Hizmette kullanılan eşyalar da çok değerli, kaliteli ve gösterişlidir. Ayetlerde altın ve gümüş kullanıldığı anlatılır:

**Çevrelerinde gümüşten billur kaplar, kupalar dolaştırılır. Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir. (İnsan Suresi, 15-16)**

**Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız. (Zuhruf Suresi, 71)**

Müminlerin hedeflerinden biri de dünya hayatındayken Kuran'da tarif edilen cennet nimetlerine, cennet hayatına yakınlaşmaktır. Cennetteki kıyafetlerin, elbiselerin ve kumaşların mükemmelliğini ayetlerden öğrenmekteyiz. Dünyada Allah giyinmeyi insanlara öğreterek onların bu sayede hem örtünmelerini hem de şık ve estetik olmalarını sağlamıştır. Bu durumu açıklayan bir ayet şöyledir:

**Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (Araf Suresi, 26)**

Allah "Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez." (Araf Suresi, 31) ayetiyle iman edenlere şık ve temiz kıyafetler giymelerini tavsiye etmiştir. İşte cennette müminlere giydirilecek kıyafetler de, dünyadakilerden kat kat ihtişamlı ve gösterişli olacaktır. Kuran'da özellikle cennette bulunan iki kumaşa dikkat çekilmiştir: İpek ve atlas. Bir ayette cennettekiler için "hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler" (Duhan Suresi, 53) denmiştir. Bu iki kumaş da dünya standartlarında az bulunan, pahalı ve çok kaliteli kumaşlardır. Bunlardan yapılan elbiseler de giyen kişiye estetik bir zevk vereceği gibi seyreden kişiye de çok büyük bir zevk verecektir. Bu elbiselerin güzelliği ve ihtişamı, onları taşıyanların kusursuzluğu ile bütünleşir ve ortaya muhteşem bir manzara çıkar.

Elbette ki, cennetteki kumaşların ve kıyafetlerin hepsi bu ikisiyle kısıtlı değildir, Allah bu büyük mükafatı nasip ettiği müminlere daha nice güzel kumaşlardan nice güzel elbiseler giydirecektir. Öyle ki, bizim henüz bilmediğimiz kumaş cinslerinden, henüz bilmediğimiz modellerde elbiseler de cennette var edilebilir.

Kuran'da bize, bu güzel elbiselerin bazı takılarla süslendiği ve gösterişlerinin artırıldığı haber verilir. Bu takılardan özellikle dikkat çekilenler altından ve gümüşten bilezikler ve incilerdir. Örneğin, Hac Suresi 23. ayette "... orada altın bileziklerle ve incilerle süslenirler, oradaki elbiseleri ipek(ten)dir" şeklinde bildirilmektedir.

Bir başka ayette ise "Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir..." (İnsan Suresi, 21)

şeklinde bildirilir. Böylece güzel kıyafetler güzel takılarla tamamlanmış ve müminlerin zevkine sunulmuştur.

Cennetteki malzemenin temeli "çeşit çeşit incelik" ve "çarpıcı güzellikler"dir. Bunlar Allah'ın sonsuz ilminin ve sanatının birer yansımasıdır. Örneğin tahtlar mücevherli, yükseklere kurulmuş ve özenle dizilmiştir. Kıyafetler ipekten ve atlastandır. Altın ve gümüş takılar bu kıyafetleri süslemektedir.

Allah Kuran'da cennetle ilgili pek çok detay vermiş, ancak hayalgücünü açık bırakan ifadeler de kullanmıştır. Cennette (En doğrusunu Allah bilir) her müminin kendi zevkine göre özel olarak ayarlanmış türlü nimetler, görüntüler ve çeşit çeşit mekanlar olacaktır. Kuşkusuz Allah, cennete layık ve ehil kıldığı değerli müminlere, Kuran'da belirttiği nimetlerin dışında daha nice sürprizler hazırlamıştır.

# Cennettekilerin Eşleri

**İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır... (Nisa Suresi, 57)**

Cennet sonsuz bir hayatın sürüleceği, Allah'ın iman etmiş salih kullarına mükafat olarak hazırlamış olduğu muhteşem bir mekandır. Kuran'da cennet tasvir edilirken, önceki sayfalarda değindiğimiz gibi içinde yaşanılacak evlerden, yenilecek yemeklerden, içkilerden, cennet ehlinin giyimlerinden ve cennete has doğal güzelliklerden bilgiler verilir. Aynı dünya hayatında olduğu gibi cennette de devam eden, "yaşanılan" bir hayat vardır. Elbette ki bu hayat dünya ile kıyas yapılamayacak kadar mükemmeldir, ancak genel anlamda birbirine benzerlik göstermektedir. Bu nedenle de iman edenler dünya hayatından ahiret hayatına geçtiklerinde, herhangi bir şaşırma, yadırgama ya da bir uyum zorluğu ile karşılaşmayacak olabilirler.

Bu sonsuz hayat içinde elbette ki müminler, dünya hayatlarında yaşadıklarına benzer bir yaşantı süreceklerdir. Yani kusursuz güzellikte yiyecek, içecek ve giyecekleri olacak ve ihtişamlı evlerde kalacaklar ve elbette ki eşleri olacaktır. Ayetlerde haber verildiği üzere, Allah'ın onlara sunmuş olduğu bir nimet olarak güzel eşlerle birlikte cennete girecek ve sevinç içinde ağırlanacaklardır. (Zuhruf Suresi, 70)

Kuran'da tarif edilen cennet kadınlarının önemli bir özelliği "tertemiz" olmalarıdır. Kuran'da bu, "... onda, onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır..." (Nisa Suresi, 57) ifadesiyle bildirilmektedir. Dünyaya ait tüm eksiklikler, sıkıntılar ve ihtiyaçlar cennet hayatında tamamen ortadan kaldırılmıştır. Bu duruma işaret eden bir başka ayet de "Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık." (Vakıa Suresi, 35) ayetidir. Bu yeni yaratılış, cennete has üstün ve mükemmel özelliklere uygun bir yaratılış olacaktır.

Cennetin kusursuzluğuna uygun bir yaratılışı tefekkür ettiğimizde cennetteki kadınlar hakkında şu genel özellikler akla gelir: Saçları her zaman pırıl pırıl ve tertemizdir, ciltleri de tertemiz ve pürüzsüzdür, vücutlarından enfes kokular yayılır. (Kuşkusuz en doğrusunu Allah bilir) Bir hadiste bu kadınlardan şöyle bahsedilmektedir:

"Eğer cennet kadınlarından bir tanesi dünyaya gelseydi, dünyanın her tarafını (güneş gibi) aydınlatır ve dünyayı güzel koku ile doldururdu." (Resul-i Ekrem SAV, 72)

Cennette müminlerin evlendirildiği kadınların diğer bir özelliği, sadece kendi eşleri için yaratılmış "yaşıt kadınlar" (Sad Suresi, 52) olmalarıdır. Kuran'da cennetteki kadınlar için, "ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır." (Saffat Suresi, 48) şeklinde haber verilmektedir. Bir başka ayette de bu durum şöyle ifade edilir:

**Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur. (Rahman Suresi, 56)**

Bazı ayetlerde söylendiği şekilde "saklı bir yumurta gibi" (Saffat Suresi, 49) ya da "saklı inciler gibi" (Vakıa Suresi, 23) olmaları da, bu kadınların sadece eşleri için yaratılmış ve korunmuş olduklarını düşündürmektedir. "Saklı" ifadesi, erişilmelerinin zor, sahip olunmalarının da aynı oranda kıymetli olduğunun göstergesidir. Yumurta ve inci benzetmeleri ise ciltlerinin parlak ve pürüzsüz olmasına işaret ediyor olabilir. (Allah en iyisini bilir.)

Sadece kendisine ait olan, yanlızca kendisine ilgi ve sevgi gösteren kadına duyulan istek, insanın ruhuna çok zevk veren bir duygudur. Şüphesiz ki bu güçlü duygunun kaynağı mümin ruhunun cennete göre yaratılmış olmasıdır. İnsan ruhu güzel konuşmaktan, iltifat etmekten ve güzel sözler işitmekten çok fazla zevk alır. İşte "bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş" cennet kadınları ile bu istek fazlasıyla yerine getirilebilir. Allah Rahman Suresi'nin 70. ayetinde cennet kadınlarını "huyları güzel" (Rahman Suresi, 70) şeklinde tarif etmiştir.

Müminlerin kadınlarının sadece eşleri için var olduğunun bir başka göstergesi ise, "otağlar içinde korunmuş huri kadınlar" (Rahman Suresi, 72) ayetinden anlaşıldığı üzere, bu kadınların özel bir ihtimam gösterilerek saklandığıdır. Nitekim bir başka ayette de "Bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştur" (Rahman Suresi, 74) şeklinde, birlikte olacakları varlığın eşleri olacağına işaret edilmiştir. Vakıa Suresi, 36. ayette ise "onları hep bakireler olarak kıldık" denerek bu ifade pekiştirilmiştir. Allah, cennetteki müminleri ve eşlerini, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmış olarak, 'sevinç ve mutluluk dolu bir meşguliyet' içinde (Yasin Suresi, 55-56) tasvir etmektedir.

Cennette tüm müminlerin kendi eşleri vardır, hepsi de kişinin arzuladığı özelliklere sahip olarak mükemmel bir biçimde yaratılmışlardır. "Eşlerine sevgiyle tutkun" (Vakıa Suresi, 37) olmaları, kadınların dünyadaki cahiliye kıstaslarını anımsatır şekilde "çıkar elde etme ve geleceğini güvene alma" gibi dürtülerle değil, sadece Allah rızasını temel alan bir sevgi ve tutkuyla bağlı olduklarına işaret etmektedir.

Cennete has bir özellik olarak Allah, kadınların yüz güzelliğine "orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır" (Rahman Suresi, 70) diyerek dikkat çekmiştir. Kadınların yüzlerinde ruh temizliklerini yansıtan bir içsel güzelliğin parıltısı vardır. Bu ifadeyle, görünüş olarak da son derece simetrik, orijinal, kusursuz ve pürüzsüz bir yüze sahip olduklarına işaret ediliyor olabilir. Bu orijinallik göz renginde, burun yapısında, kaşlarda, çenede, elmacık kemiklerinde, kısacası yüzün her ayrıntısında gizli olabilir. Nitekim ayetteki, "... ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz" (Tur Suresi, 20) şeklindeki anlatımlarla yüz güzelliğine ait bir ayrıntıya, gözlerinin iriliğine de dikkat çekilmiştir.

Gerçekten de, tahtlar üzerinde ya da gölgeliklerde karşılıklı oturulup muhabbet edilirken bakışların odaklandığı merkez kişinin yüzü olacaktır. Karşımızdakiyle konuşurken onun yüzüne bakarız. Allah'ın anıldığı güzel bir ortamda hoş sohbetler içinde olan, ilgi çekici şeyler anlatan çok güzel yüzlü bir huriyi dinlemek, onunla sohbet etmek insana tarif edilmez zevkler verecektir.

Cennet kadınlarının kusursuzluğu elbette ki yüzleriyle kısıtlı değildir. Onlar baştan aşağı muhteşem ve "değişik" bir inşa ile yaratılmışlardır. Nebe Suresi 33'te vücut güzelliklerine de atıfta bulunularak "göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar" denmektedir. Yaşıt olduklarına dikkat çeken bir diğer ayette de "... Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş yaşıt kadınlar vardır" (Sad Suresi, 52) ifadesi geçer. Sonsuz yaşamda yaş söz konusu olmayacağına göre, bu ifade cennetteki kadınların ve erkeklerin birbirlerine çok uygun yaratıldığını göstermektedir.

Kuran'da cennet kadınları için kullanılan benzetmelerden biri de, "yakut ve mercan"dır. (Rahman Suresi, 58) Göze son derece hoş gelen bu zarif ve değerli taşlar cennet kadınlarının gözalıcı güzelliklerini vurgulamaktadır. Yakut ve mercan benzetmelerinin, hurilerin ciltlerinin ve tenlerinin pembemsi, beyazla karışık kırmızı rengini tarif için kullanıldığı da düşünülebilir.

Kuran'daki bu tür veciz benzetmeler ve özlü tasvirler sayesinde müminler, Allah'ın kendileri için ne muhteşem bir karşılık hazırladığını anlayabilmekte, Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetine kavuşabilmek için daha çok dua etmekte ve bunları kazanabilmek için daha yoğun bir çaba göstermektedirler.

Unutulmamalıdır ki, nimetlerle donatılmış olan cennet, Allah'ın Kuran'da müminlere bildirdiğinin de ötesinde, tahayyül dahi edilemeyecek, insanın düşünce sınırlarının çok üzerinde özelliklere sahiptir. Cennette daha önce hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği sayısız nimetler Allah'tan bir karşılık olmak üzere müminlere sunulacaktır...

# Hayal Gücü Sınırlarının Ötesinde Bir Cennet

**... Orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız. (Zuhruf Suresi, 71)**

Kuran'daki tarif, tasvir ve benzetmelerden, 'cennet nimetlerinin dünyadakilere benziyor olmasından' (Bakara Suresi, 25) yola çıkarak, cennetin nasıl bir yer olacağını ana hatlarıyla tahmin edebilmekteyiz. Allah müminleri "Kendilerine tarif edip tanıttığı cennete sokacaktır". (Muhammed Suresi, 6) Böylece dünya hayatında da, Allah'ın izniyle cennete dair bilgiler edinmemiz mümkün olmaktadır. Ancak edinilen bu bilgi, sadece Allah'ın bize öğrettiği ve cenneti tefekkür etmemize vesile olan bilgidir. Bunun dışında cennet, kavrayışımızın ötesinde güzelliklere ve nimetlere sahip bir mekandır.

Kuran'da bahsi geçen "bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar" (Muhammed Suresi, 15) örneği bizlere, cennetin dünyadakilerle kıyaslanamayacak mükemmelliklere sahip olduğunu göstermektedir. Bu ayet insan ruhunda, cennette insanlara süprizler sunulmakta olduğu izlenimini uyandırmaktadır.

Allah bir ayette de cennetten "bir şölen" olarak bahseder:

**Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında -bir şölen olarak- altından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah Katında olanlar daha hayırlıdır. (Al-i İmran Suresi, 198)**

Allah bu ayetinde cenneti bir kutlama ve bir eğlence yeri olarak tanıtmıştır. Dünyanın "bitişi", imtihanın kazanılması ve Kuran'daki tarifiyle asıl yurda, yani kalınacak yerin güzel olanına ulaşılması, şüphesiz ki kutlanmaya ve mükafata değer bir sonuçtur. Bu kutlama, süresi, boyutları ve içeriği ile dünyadakilerin hiçbiriyle kıyaslanamayacak kadar görkemli olacaktır.

Ebedi hayatta bu tür şölenlerle ve buna benzer, bitmek tükenmek bilmeyen çeşitli nimetlerle yaşamak, yalnızca cennete özgü bir vasfı da beraberinde getirecektir: Yorulmamak... Kuran'da bu mükemmellik cennetteki müminlerin ağzından şöyle duyurulur:

**... Burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz. (Fatır Suresi, 35)**

Elbette bu yorgunluğa zihinsel yorgunluk da dahildir. Dünyevi şartlarda insan, bedenen zayıf yaratıldığından kolay yorulur. Yorulduğunda ise zihni bulanmaya başlar, konsantrasyonu dağılır, sağlıklı düşünebilmesi zorlaşır, algılaması da zayıflar. Oysa bu durum cennette söz konusu olmayacaktır. Müminin Allah'ın nimetlerini eksiksiz algılayabilmesi ve bunlardan zevk alabilmesi için zihni her zaman açık, şuuru keskin olacaktır. Dünyanın eksikliklerinden birisi olan yorgunluk hissi ortadan kaldırılacağı için, müminlerin sonsuz nimetlerden aralıksız istifade edebilmeleri mümkün olacaktır. Ayetlerde de bildirildiği gibi cennet nimetlerinden eksiksiz bir haz alınacak ve bir nimetten diğerine geçilecektir.

Yorgunluğun ve bıkkınlığın dokunmadığı bir ortamda Allah, müminlerin "her dilediklerini" (Şura Suresi, 22; Furkan Suresi, 16; Zümer Suresi, 34) yaratarak onları ödüllendirmektedir. Olmasını arzuladıkları akla gelebilecek herşey orada müminlerindir. Allah "Orada diledikleri herşey onlarındır, Katımızda daha fazlası da var" (Kaf Suresi, 35) ayetiyle insanın isteyebileceğinden, hayal edebileceğinden de fazlasını vereceğini, nimetlerin cennette kat kat artırılacağını belirtmektedir.

İnsanı yaratmış olan Allah, onun nefsinin isteyebileceklerini kuşkusuz ondan daha iyi bilmektedir ve bunları bir mükafat olarak müminler için cennette yaratacaktır. Kuran'da bu nimetlerin bir kısmı insanlara bildirilmiş, kalanları ise herkesin zevkine, arzularına ve hayalgücüne bırakılmıştır. Aslında genel hatlarıyla tüm müminler benzer şeylerden hoşlanırlar, farklılaşma ince detaylardadır. İnsanın dünya şartlarında imkansız gibi gözüken pekçok nimeti, ya da hakkında ilim sahibi olmadığı nimetleri Rabbimiz'den isteyebilir. Cennetin bu eşsiz güzelliklerini tasvir eden bir başka ayet ise şöyledir:

**Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (Zuhruf Suresi, 71)**

Bu ayetten anlaşılan, mümini cennette süprizlerin beklediğidir. Mümin gördüğü şeylere sevinecek, bunlardan zevk alacaktır. Diğer müminlerin zevk aldıklarını, gördüklerinden ve yaşadıklarından hoşlandıklarını görmek de kuşkusuz mümin için ayrı bir mutluluk vesilesidir.

Unutulmaması gerekir ki, 'doğruluk makamı' olan cennetin en büyük nimetlerinden biri de cehennem azabından korunmuş olmaktır (Duhan Suresi, 56). Tüm bunlar, büyük şükür vesilesi olmaktadır. İman edenlerin Allah'a nasıl şükrettikleri Kuran'da şöyle haber verilir:

**Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık. Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve hücrelere kadar işleyen kavurucu azaptan korudu. Şüphesiz biz bundan**

**önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta Kendisidir." (Tur Suresi, 26-28)**

Kuran'da cennetin çeşitli dereceleri, ya da farklı bölümleri olduğu bildirilmektedir. Bu dereceler Adn, Me'va, Firdevs ya da Naim cennetleri olarak nitelendirilmiştir. Bu isimler, içlerinde değişik zevklerin alınacağı, cennetin birbirinden farklı bölümlerini tasvir ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.) Taha Suresi, 75. ayette de buyurulduğu gibi, "Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, işte onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır".

Cennet öyle bir mekandır ki, Kuran'daki tarifiyle "her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün" (İnsan Suresi, 20). Burada her bir ayrıntıda çok büyük güzellikler, nimetler vardır. Her yer ve her köşe Allah'ın eşsiz ilmi sayesinde sayısız nimetlerle donatılmıştır. Sadece ve sadece Allah'ın rahmet edip bağışladığı ve cennetine soktuğu müminlere has kılınmış olarak...

Allah ayetlerde cennetteki müminlerin durumlarını şöyle tarif eder:

**Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çekmiştir, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (Hicr Suresi, 47)**

**Onda ebedi olarak kalıcıdırlar, ondan ayrılmak istemezler. (Kehf Suresi, 108)**

# Tüm Nimetlerin En Üstünü: Allah'ın Rızası

**Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Tevbe Suresi, 72)**

Önceki sayfalarda cennette var olan nimetlerin göz kamaştırıcılığını anlattık. Ortaya çıkan tablo, cennetin, insanın beş duyusuna olabilecek en büyük zevk ve lezzetleri tattırdığını göstermektedir.

Ancak cennetin tüm bunlardan çok daha üstün olan en büyük nimeti, Allah'ın rızasıdır. Müminin Allah'ın rızasını kazanabilmiş olmasından dolayı hissettiği sevinç ve huzurdur. Dahası, Allah'ın verdiği herşey için O'ndan razı olmanın, O'na daimi bir şükür içinde bulunmanın verdiği asil mutluluktur. Kuran'da, cennet ehlinin bu vasfına şu şekilde dikkat çekilir:

**... Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Maide Suresi, 119)**

Müminlerin Allah'ın rızasını kazandıklarını hissetmelerinin en çarpıcı ifadesi ise, Allah'ın onlara görünecek şekilde tecelli etmesidir. Dünyada bu durum olanaksızdır, çünkü ayette belirtildiği gibi, "gözler O'nu idrak edemez..." (Enam Suresi, 103). Ancak Kuran'da bildirildiğine göre, Allah, ahirette mümin kullarına belirli bir şekilde tecelli ederek gözükecektir. Bunun nasıl olacağı ise Allah Katındadır. Ancak ayetlerde geçen ifadelere göre, mahşer günü, Allah sekiz meleğin taşıdığı arşında müminlerin karşısına gelecektir. (Hakka Suresi, 17)

Ayetlerde haber verildiği üzere o an müminlerin "yüzleri ışıl ışıl parlar, Rablerine bakıp-durur". (Kıyamet Suresi, 22-23) Dahası "çok esirgeyen Rabbdan onlara bir de sözlü 'Selam' (vardır)". (Yasin Suresi, 58) İçinde bulundukları doğruluk makamı, Allah'ın onurlu-üstün makamıdır ve müminler burada "çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)ın yanında, doğruluk makamındadırlar". (Kamer Suresi, 55)

Tüm bunlar, müminlerin Allah'ın rahmetini ve rızasını üzerlerinde en yoğun biçimde hissetmeleri anlamına gelir ki, olabilecek en büyük nimet budur. Allah'ın rızasını kazanmış olmak, hiçbir maddi güzellikle karşılaştırılamayacak kadar büyük bir sevinç ve mutluluk verir insana.

Aslında cennetin diğer nimetlerini değerli kılan şey de, yine Allah'ın rızasıdır. Çünkü aynı nimetler dünyada da kısmen var olabilirler, ama Allah'ın rızası dahilinde olmadıktan sonra mümin için bir anlam taşımazlar.

Bu nokta son derece önemlidir ve iman edenlerin bunun üzerinde dikkatle düşünmeleri gerekmektedir. Çünkü nimeti asıl değerli kılan şey, onun kendi içinde taşıdığı lezzet ve zevkin çok daha ötesinde bir şeydir. Asıl değer, o nimeti Allah'ın "ikram" etmiş olmasıdır. O nimeti kullanan ve bunun için Allah'a şükreden mümin, Allah'ın ikramıyla muhatap olduğunu, Rabbimiz'in kendisini sevdiğini, koruyup-gözettiğini ve kendisine rahmetinden tattırdığını hisseder ki, asıl hazzı bundan alır. Nimet, bir amaç değil, araçtır. İnsanın Allah'a daha çok şükretmesini sağlamak için vardır. Dolayısıyla cennetin tüm nimetleri de yine birer araçtır; içindeki müminler ebediyen Allah'a şükretsinler diye yaratılmışlardır. Onları değerli kılan en önemli şeylerden biri de budur. Kısacası, cennetteki nimetler, insanın Allah'a yakınlaşması, O'nun ebedi dostluğunu, sevgi ve hoşnutluğunu kazanmanın tarifsiz zevkine ulaşması için bir vesiledir. İşte bu nedenle, Allah'ın rızası cennetin en büyük nimetidir. Ve diğer maddi zevklerin hepsinin çok ötesindedir.

Cennetteki en çarpıcı nimetlerden biri olan ve Kuran'da da sık sık vurgulanan güzel kadınları (hurileri) ele alalım. Bu kadınlar, estetik kavramının doruğunu temsil ederler ve son derece çekicidirler. Bunlarla birlikte olmak başlı başına büyük bir nimettir. Nitekim Kuran'da bu teşvik edilir, onların yüzlerinin, ciltlerinin ve hatta göğüslerinin güzelliğine dikkat çekilir. Allah'ın yarattığı en büyük maddi nimetlerden biri olan cinsellik, bu muhteşem kadınlarla sonsuza dek en mükemmel biçimde yaşanır. Aynı şekilde bekar kadınlar da cennette gılmanlarla evlendirileceklerdir. Bu da Allah'tan onlara bir ikramdır.

Ancak cennetteki bu kadınları bu denli değerli kılan şey, kendi güzelliklerinin ötesinde, onların Allah'tan gelen birer "ikram" olduğunun bilinmesidir. Sonuçta varılan en büyük zevk, ikram edenin sevgi, yakınlık, lütuf ve iltifatına kavuşmanın verdiği zevktir. Yapılan ikram, verilen hediye ne kadar değerli olursa olsun, bunlardan daha değerli olan alemlerin Rabbi olan Allah'ın ikramına layık görülmenin, Allah'tan hediye almanın verdiği zevktir.

Nitekim eğer, "Allah'ın ikramı" olmasa, bir mümin için tüm nimetler anlamlarını yitirirler. Hz. Yusuf'un gösterdiği büyük asalet, mümin ahlakının bu yönünü en güzel şekilde ortaya koyar. Kuran'da Mısır vezirinin karısının Hz. Yusuf'tan murad almak istediği, hatta bunun için Hz. Yusuf'u zorladığı bildirilmektedir. Ayetlerde, Hz. Yusuf'un da söz konusu kadını çekici bulduğu bildirilmektedir. Ancak Hz. Yusuf, Allah'ın haram kıldığı bu ilişkiden Allah'ın işaretiyle sakınmıştır. Kadın onu tekrar zorladığında ise, zina etmektense, hapse girmeyi yeğleyerek şöyle demiştir: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir..." (Yusuf Suresi, 33)

Hz. Yusuf'un son derece kötü şartlardaki bir hapishaneyi vezirin karısının kendisini çağırdığı fiilden daha "sevimli" bulması, Allah'ın rızasının mümin için olan önemini gösterir. Allah'ın rızasına uygun hareket etmek, O'nun hoşnutluğunu kazandığını bilmek, mümininin kalbi için herşeyden daha önemlidir. Maddi nimetler, eğer Allah'ın rızasına aykırı biçimde mümininin önüne gelirse, nimet olmaktan çıkarlar ve değerlerini yitirirler.

Cennette ise, tüm maddi nimetler Allah'ın rızasına uygun bir biçimde vardırlar. Hurileri Allah özel olarak yaratmış ve kullarına ikram etmiştir. Evler, yiyecekler, tabiat güzellikleri ve diğer herşey, Allah'ın sunduğu nimetlerdir. Onları değerli kılan şey de budur.

İşte bu nedenle, insanın kalbi ancak cennetle tatmin olur. Allah'a kulluk etmek için yaratılmıştır ve bu yüzden ancak O'nun ikramından zevk alır. Dünyada ise, cenneti andıran ortamlarda, yani nimetlerin O'nun rızasına uygun ve O'na şükredilerek kullanıldığı ortamlarda huzur bulur. İnkarcıların eskiden beridir hayalini kurdukları "yeryüzünde cennet" ideali, işte bu nedenle mümkün değildir. Cennette var olan maddi güzelliklerin dünyadaki benzerlerini alıp bir yere toplasanız bile, Allah'ın rızası olmadıktan sonra, hiçbir anlam ifade etmezler. Hem Allah, o maddi güzelliklerden alınan zevki de hemen yok eder.

Kısacası, cennet Allah'ın bir ikramıdır ve bu nedenle değerlidir. Cennet ehli, "ikrama layık görülmüş kullar"dan (Enbiya Suresi, 26) oldukları için ebedi mutluluk ve sevince kavuşurlar. Orada söylenecek en hikmetli söz ise "Celal ve ikram sahibi olan" Allah'ın adını övüp yüceltmektir. (Rahman Suresi, 78)

# Cennettekilerin Aralarında Geçen Bazı Konuşmalar

**Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir. Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz." (Fatır Suresi, 34-35)**

Allah'ın cennetine, onurlu üstün bir makama yöneltip-iletmiş olduğu müminlerin buradaki konuşmaları Kuran'da ayrıntılarıyla anlatılmıştır. Bu konuşmalar, dünya hayatında müminlere güzel örnek teşkil etmesi açısından önemlidir. Ayetlerde bildirilen, "Orada 'ne saçma ve boş bir söz' işitirler, ne günaha sokma. Yalnızca bir söz (işitirler): "Selam, selam" (Vakıa Suresi, 25-26) hükmü dünya hayatındayken de boş sözden kaçınmanın önemini gösterir. Başka ayetlerde de bu durum şöyle ifade edilir:

**İçinde ne 'boş ve saçma bir söz' işitirler, ne bir yalan. Rabbinden bir karşılık olmak üzere yeterli bir bağış(tır bu). (Nebe Suresi, 35-36)**

Şimdi her kelimesi hikmetli olan bu konuşmaları en başından itibaren görelim...

Hesaba çekilmelerinin ardından müminler, bölük bölük cennete sevk edilmişlerdir. Oraya vardıklarında onları ilk karşılayanlar cennetin bekçileri olmuştur. Cennetin kapıları müminler için açılır ve bekçiler onları selamlarlar. Ayette bu durum şöyle tarif edilir:

**... Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin. (Zümer Suresi, 73)**

Bir başka ayette ise bu karşılama şöyle anlatılır:

**Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel. (Rad Suresi, 24)**

Müminlerin onlara cevabı ise ayetlerde şöyle bildirilir:

**Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. Salih amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (Zümer Suresi, 74)**

**... Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık. Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve hücrelere kadar işleyen kavurucu azaptan korudu. Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta Kendisi'dir. (Tur Suresi, 26-28)**

**... Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun Rabbimiz'in elçileri hak ile geldiler... (Araf Suresi, 43)**

Bunun üzerine, aynı ayetin devamında, onlara seslenilir:

**İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir. (Araf Suresi, 43)**

Bir ayette, müminlerin cennetteki şükürleri şu şekilde tasvir edilir:

**Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne Yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (Yunus Suresi, 10)**

Başka bir ayette de şöyle geçer:

**... Bizden hüznü giderip yokeden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükrü kabul edendir. Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz. (Fatır Suresi, 34-35)**

Cennete girmiş salih müminlerin aralarında geçen konuşmalar ise ayetlerde şöyle haber verilir:

**Böyleyken, kimi kimine yönelmiş olarak, birbirlerine soruyorlar:**
**Bir sözcü der ki: "Benim bir yakınım vardı."**
**"Derdi ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın?"**
**"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmişiz?"**
**(Konuşan yanındakilere) Der ki: "Sizler (onun şimdi ne durumda olduğunu) biliyor musunuz?"**
**Derken, bakıverdi, onu 'çılgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü.**
**Dedi ki: "Andolsun Allah'a, neredeyse beni de (şu bulunduğun yere) düşürecektin."**

**"Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, muhakkak ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulanlardan olacaktım.**

**"Nasıl, biz ölecek olanlar değil miymişiz?"**

**"Yalnızca birinci ölümümüzden başka (öyle mi)? Ve biz azaba uğratılacak olanlar değil miymişiz?"**

**Şüphesiz, bu, asıl büyük 'kurtuluş ve mutluluğun' ta kendisidir. (Saffat Suresi, 50-60)**

Bu ayetlerden de gördüğümüz gibi müminler, sonunda ulaştıkları bu mutlu sonun ancak ve ancak Allah'ın dilemesiyle ve rahmetiyle olduğunun bilincindedirler. Şuurları son derece açıktır ve geçmişi hatırlamaktadırlar. Belki de tüm hayatları onlara detaylı olarak gösterilmektedir. Bu sahnede, kendilerini dünya hayatında saptırmaya çalışan yakın çevrelerini görmüşlerdir. Ve anlamışlardır ki, eğer Allah'ın üzerlerindeki sonsuz lütfu ve koruması olmasaydı, kendileri de yoldan sapabilirlerdi. İşte bunların bilincine varan müminler, aynen dünyada olduğu gibi cennette de Allah'a sürekli şükrederler.

Cennet ehlinin cehennemdekilerle aralarında geçen ve cehennem halkının pişmanlıklarını ifade eden sözler ise aşağıdaki ayetlerde haber verilir:

**Onlar cennetlerdedirler; birbirlerine sorarlar.**

**Suçlu-günahkarları;**

**"Sizi şu cehenneme sürükleyip-iten nedir?"**

**Onlar: "Biz namaz kılanlardan değildik" dediler.**

**"Yoksula yedirmezdik."**

**"(Batıla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik."**

**"Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayıyorduk."**

**"Sonunda yakîn (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı."**

**Artık, şefaat edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz. (Müddessir Suresi, 40-48)**

İşte böylece cehennem ehli, dünya hayatlarında yapıp ettikleri kötülükleri ikrar ederler ve artık cehennemden bir çıkış imkanı olmadığı da anlarlar. Bu konuşmalar ise cennetteki müminlerin şükürlerini ve mutluluklarını daha da arttırır. Cennet ehli ile cehennem ehli arasında geçen bir başka konuşma da ayetlerde şöyle anlatılır:

**Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimiz'in vaad ettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun."**

**"Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (Araf Suresi, 44-45)**

**Ateşin halkı cennet halkına seslenir: Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın. Derler ki: Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır. (Araf Suresi, 50)**

Böylece cehennem ehlinin ızdırabı kat kat artmaktadır. Çektikleri onca acının yanında, cennet nimetlerini de görebilmekte ve cennet ehli ile de konuşabilmektedirler. Ancak onların sahip olduğu nimetlere erişebilmeleri mümkün değildir. Artık pişman olmak için çok geçtir. Bu manevi ızdırap bir başka ayette de şöyle anlatılmıştır:

**İnkar edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün güzelliklerinizi ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (Ahkaf Suresi, 20)**

Böylece inkar edenler dünya hayatlarında işlediklerinin feci karşılığını çekmek üzere, sonsuza dek cehenneme hapsedilirler. Müminler ise, asıl büyük kurtuluş ve mutluluğun ta kendisini bulmuşlardır.

# Cennet Hakkındaki Bazı Batıl Düşünceler

Cenneti tarif ve tasvir eden ayetlerin tümü 14 yüzyıl önce olduğu gibi bugün de, okuyan kişide aynı ihtişam, kalite, güzellik, zenginlik, bolluk, huzur ve refah duygularını uyandırır. Cennet hakkında bahsedilen değerlerin tümü her dönemde her sınıftan insan tarafından makbul görülen ve elde edilmek istenen değerlerdir. Örneğin, Kuran'da cennette olduğu bildirilen altın, gümüş ve diğer çeşitli mücevherler yalnızca Kuran indirildiği dönemde değil, bugün de aynı derecede, hatta daha fazla revaçta olan maddelerdir.

Kuran'da bahsi geçen bir diğer cennet eşyası da "ipek"tir. Bugün gerek giyimde gerekse diğer dekoratif kullanım alanlarında "ipek" son derece kaliteli ve değerli bir kumaş cinsi olarak tercih edilir. İpek aynı zamanda bir zenginlik ve ihtişam sembolüdür. Kuran'daki cennet tasvirlerinde bahsi geçen bu tür kıymetli eşyaların tümü günümüzde, belki de Kuran'ın indirildiği 1400 sene öncesine göre çok daha değerli ve paha biçilmez bir konuma gelmişlerdir.

Yine Kuran'da bahsedilen cennetteki güzel meskenler, güzel konaklar, saraylar ve köşkler her devirde herkesin sahip olmak istediği lüks ve gösterişli mekanlardır. Günümüzdeki villalar, malikaneler hep bu kategoriye girerler ve bir seçkinlik, servet ve kalite göstergesidirler.

Benzer şekilde cennet eşyası olduğu bildirilen, tahtlar, sedirler, döşekler de en rahat ve en gösterişli iç dekorasyon eşyalarıdır. Bu tür mobilyalar günümüzde en gösterişli mekanların baş köşesinde bir estetik ve ihtişam unsuru olarak yer alırlar.

Bütün mülkün sahibi olan Allah'ın sevdiği kullarına hem dünyada hem de ahirette bu tür güzellikleri layık görmesi ve bağışlaması da O'nun şanındandır.

## Cennette yalnızca Kuran'da bildirilen şeyler mi var?

Kuran'da cennet tasvir edilirken, yaşadığımız dünyadan örnekler ve benzetmeler verilmiştir. Çünkü insan bilmediği birşeyi ancak bildiği şeylerden yola çıkarak zihninde canlandırabilir. Bu ise, her ne kadar aslı gibi olmasa da insana bir ölçüde fikir verir. Cennet nimetleri hakkında Kuran'da yapılan ince ve detaylı tarifler, oradaki nimet ve güzelliklerin, dünyadakilerin en iyi, en güzel ve en kaliteli olanlarından çok daha üstün olacağını bize göstermektedir.

Kuran'da cennet tarif edilirken, Allah'ın dünyada yaratmış olduğu en makbul, en kaliteli, en çok rağbet edilen, en nadir rastlanan şeylerden örnekler verilir. Örneğin iri ve siyah göz nadir rastlanan ve özellikle kadınlara, son derece estetik ve çarpıcı bir görünüm veren bir göz şeklidir. İşte bu özellik nedeniyle cennette bulunan iri ceylan gözlü, siyah gözlü kadınlardan bahsedilir. Bu demek değildir ki yeşil, mavi ya da çekik gözlü kadınlar bulunmasın... Allah cennetin üstünlüğünü ve kalitesini bu gibi örneklerle haber vermekte, dünya ölçülerinde makbul olan şeylerin cennette çok daha üstünleriyle bulunduğunu bildirmektedir.

Başka bir örnek verirsek, cennette her türlü meyveden bulunduğu Kuran'da haber verilir. Fakat çeşitli ayetlerde muz veya incir gibi genelde daha fazla tercih edilen meyveler örnek verilir. Elbette ki bu meyveler cennetteki sınırsız meyve bolluğunun arasından seçilmiş iki nimettir.

Herkesin, zevkine göre, "nefsinin arzu ettiği", "istek duyduğu herşeyin" cennette var olduğunun haber verilmesi, cennet nimetlerinin sınırsız ve insanın hayalgücünün çok daha üstünde olduğunu ifade etmek için yeterlidir. Herkes Kuran'ı kendi imanı, aklı, samimiyeti derecesinde anlar. Kuran ayetlerini art niyetle okuyan bir inkarcı da, cennet ayetlerini kendi kısır düşünceleri doğrultusunda anlayacaktır. Oysa ayetlerde tarif edilen cennetin üstünlüğü ve güzelliği, düşünebilen, aklı ve şuuru açık olan bir insan için ortadadır. Dünyada en küçük detaylarda bile mükemmel bir düzen ve kusursuzluk sergileyen Allah için bunlardan daha üstününü yaratmak kuşkusuz ki kolaydır.

## Cennete layık olmak için çalışmak

Bir kısım insanlarda cennet hakkında, "olsa da olur olmasa da olur" şeklinde bir umursamazlık, bir ilgisizlik mevcuttur. Oysa ahirette insan için iki ihtimal vardır, cennet ya da cehennem. İkisinin arası bir yere gitme gibi bir seçenek yoktur.

Cenneti gereği gibi takdir edemeyen, onun özlemini çekmeyen, ona kavuşmak istemeyen bir kişinin cennete layık olmadığı ortadadır. Cennete layık olmayan bir kişinin de elbette oraya sokulması söz konusu değildir.

Cennete kabul edilmeyen bir kişinin gideceği tek bir yer vardır: Cehennem. Bu yüzden, Allah'ın müminlere çok büyük bir lütuf ve armağanı olan cenneti umursamamak, ona girmeyi arzulamamak, bu tutumundan vazgeçmediği sürece kişinin ateş halkından olduğunun en açık alametlerindendir.

# Darwinizm'in Çöküşü

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak:
## Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## "Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

## Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir.

Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır.Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü

ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)

## Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte

canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

## Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager,

"The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

## İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus
2- Homo habilis
3- Homo erectus
4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi

"duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur.

Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması

ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla

kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

**... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka**
**bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen,**
**herşeyi bilen, hüküm ve hikmet**
**sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)**

**Yeryüzündeki her insan, ölümünden sonra ahiret yaşamında sonsuz bir cennetin var olduğu bilgisine sahiptir. Cennete girmeye layık görülen her insan, nefsinin istediği herşeyi hazır bulacağı, mükafat ve nimetlerle karşılanacağı, sonsuza kadar güzellikle muhatap olacağı eşsiz bir mekanda yaşayacaktır.**

**Allah, Kuran'da insanlara eşsiz ve sınırsız güzellikleri ile muhteşem bir cennet yaşamı tarif etmiştir. Bu güzelliklerin sınırını bilmeyen, tarif edilen detayların farkında olmayan bir kimsenin, cenneti ve oradaki yaşamı gözünde canlandırması zor olabilir. Bu kitap ile amaçlanan, Allah'ın insanlara sunmuş olduğu ve büyük bir nimet olarak Kuran'da anlattığı cenneti insanlara tanıtmak, cennetteki güzelliklerden herkesi haberdar etmektir.**

**Cennette, insanlara, şu anki düşünce sınırlarını aşacak derecede güzel olan herşeyin verileceğini belirtmektir. Cennette, tüm eksikliklerden, acizliklerden uzak olacaklarını, sıkıntı ve hüznü tadmayacaklarını, asla pişmanlık duymayacaklarını hatırlatmaktır. Cennette, şu ana kadar görülmüş, bilinmiş her türlü güzelliğin ve nimetin çok daha üstününün var olduğunu, ayrıca Allah'tan bir ikram olarak henüz tanınmamış, görülmemiş nimetlerin de orada hazır bulundurulduğunu ve bunların yalnızca Allah'ın kendilerinden hoşnut olduğu insanlara sunulmakta olduğunu haber vermektir.**

**YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.**

**Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.**

**Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.**